

فراخوان جنبش اشغال در اوکلند:
اول ماه مه
روز اعتصاب عمومی جهانی
صفحه ۶

نکته اصلی
* مسابقه قیمتها
* سیاست مالی در پناه اسلحه
صفحه ۴

رهبران کارگری
شایسته حمایت همه مردمند
صفحه ۲

خط رفاه، خط قرمز کارگران

یاشار سهندی

عوامل خانه کارگر علیه افزایش دستمزد

ناصر اصغری

اساس تورم افزایش یابد، بیکار
افزایش پیدا می‌کند. "چرا که
بخشی از صنایع در حال رکود
هستند و قادر به پرداخت حقوق
افزایشی سال ۹۱ کارگران
نخواهند بود، در نتیجه ما شاهد
افزایش بیکاری کارگران در سال
آینده خواهیم بود." مقوله "فعال
کارگری" را برجسته و در تیتر
صفحه ۳

دستمزد تا حدی مناسب می‌تواند
این صف پراکنده را متحد کند و
راهی نشان بدهد. به این نکته
پایین‌تر می‌پردازم.
ایلنا، که پادوها و عوامل
مزدور خانه کارگر و شوراها
اسلامی کار را "فعال کارگری"
می‌خواند، نوشته است که "فعال
کارگری" کرمعلی سامانی پور
گفته است "اگر امسال افزایش
حقوق کارگران طبق قانون بر

بار دیگر به آخر سال نزدیک
می‌شویم و نبرد بین کارگران و
رژیم اسلامی بر سر دستمزد
شدیدتر می‌شود. رژیم اسلامی
همه عواملش را بسیج کرده است
که سفره خالی کارگران را خالی‌تر
کند و کارگران هم باید متحد و
متحدتر بر علیه این فقر و
فلاکتی که بر آنها تحمیل شده،
ظاهر شوند. صف ما فعلا پراکنده
است، اما خود موضوع افزایش

و خطر فحطی و تورم و بدبختی
برطرف شده!
از سوی دیگر شاهد بودیم که
دولت در آخر هفته گذشته یادش
آمد که دلار گران است و سکه
طلا قیمت کاذب دارد و دستور
دادند که از اول هفته دلار تک
نرخ شود، یعنی هر یک دلار
۱۲۲۶ تومان ارزش خواهد داشت.
برای یک روز قیمت دلار نسبت
به ریال سقوط کرد و در بازار
۱۷۰۰ تومان فروش آن بود و
۱۶۰۰ تومان خرید آن، و از روز
شنبه سکه دوباره گران شد و دلار
نایاب. بهمین نسبت قیمته کالاها
بیشتر شد. گوشت قرمز گران شده
و به ۱۸۰۰۰ هزار تومان رسیده
است، گوشت یخ زده که تا دو ماه
پیش ۷ هزار تومان بود به کیلویی
صفحه ۵

میلیارد معروف مسلمان حرف
خود را پس گرفته و گفته: "من
نگفتم ۶ ماه دیگر قحطی
میشود"، اسدالله عسگر اولادی
تاکید کرده حرف ایشان بد تعبیر
شده، بعد یاد آور شد: "من
هیچگاه نگفتم که قحطی
می‌آید بلکه گفتم با اجرای قانون
هدمندی یارانه‌ها تورم در کشور
ایجاد می‌شود که این تورم باید با
سیاست‌های درست مهار شود."
خب الحمد لله دولت تصمیم
گرفته تسهیلات ویژه به امثال
ایشان، که میلیاردری است که
نماز شبش ترک نمی‌شود، بدهد
و در این راستا ارز را به قیمت
پایین به ایشان عطا کنند تا بدون
دغدغه به کسب شان مشغول
باشند که کاسب همیشه حبیب
خدا بوده! ایشان فرمودند با این
تسهیلات ویژه مشکلات حل شده

اضافه کاری بر ما تحمیل می‌شود

ناصر اصغری

اقتصادی امروز، یعنی هیچ!
یکی از مبارزات مهم کارگران در
قرن ۱۹ در سطح جهان، کاهش
ساعت کار از ۱۲ و ۱۰ ساعت
کار به ۸ ساعت کار بود. هیچ
کارگری نیست که متوجه مضرات
این همه کار بر جسم خود و روابط
صفحه ۳

نشریه کارگر کمونیست از گروه
مبنا پارس برای ما فرستاده است،
می‌گوید که ماهی ۸۰ ساعت
اضافه کاری می‌کنند و تازه
درآمدش به ۵۵۰ هزار در ماه
می‌رسد. یعنی روزی حداقل ۱۲
ساعت کار می‌کنند و همه
می‌دانیم که ۵۵۰ هزار تومان در
وضعیت بحرانی و متورم

یکی دیگر از مشکلاتی که
امروزه کارگران ایران با آن روبرو
هستند، مسئله اضافه کاری
است. این اضافه کاری هم حاصل
مستقیم دستمزدهای چندین برابر
پایین‌تر از خط فقری است که
چمگلی مقامات رژیم هم به آن
اعتراف کرده و می‌کنند. در
گزارشی که یکی از مخاطبان

اخبار کارگری

صفحه ۷

رهبران کارگری شایسته حمایت همه مردمان

هرجا جمهوری اسلامی فعالین و رهبران کارگران را دستگیر میکند باید بلافاصله همه را خیر کرد، تجمع کرد، دست به اعتراض زد و رژیم را وادار به آزادی آنها کرد. اما این یک بخش مساله است. شرط موفقیت ما در تعرض ما است. باید کرور کرور به تشکلهای کارگری پیوست و صدها رهبر و فعال جوان کارگری به جلو صحنه بیایند تا جمهوری اسلامی هرچه بیشتر در منگنه قرار گیرد. رهبران کارگری و تشکلهای کارگری متعلق به کارگران و همه مردم محروم و زحمتکش و متعلق به همه مردم آزادیخواهند. باید در مقابل هر تعرضی به آنها، همه مردم را خبر کرد. خانوادهها، مراکز کارگری، جوانان و مردم شهر و منطقه و رسانهها را باید مطلع کرد و به حرکت درآورد. باید به همه مردم توضیح داد که هردرجه آزادی عمل فعالین کارگری به معنی یک قدم موفقیت برای همه مردم و هر درجه سرکوب اعتراضات کارگری و رهبران کارگری ضربه‌ای به همه مردم است. بیکاری چندین میلیونی، گرانی و کاهش هرروزه قدرت خرید کارگران و اکثریت مردم، دستمزدهای پرداخت نشده و نقشه رژیم برای نپرداختن یارانههای نقدی، جامعه را در آستانه انفجار قرار داده است. در مقابل، صفوف رژیم را بحران عمیقی فراگرفته و فشار به فعالین کارگری بر متن استیصال و وحشت رژیم از خیزش بزرگ کارگران و مردم صورت میگردد. این وضعیت وظایف مهمی بر دوش رهبران کارگری، بر دوش کارگران کمونیست و پیشرو و بر دوش کل بخش پیشرو جامعه قرار داده است. باید خود را برای تحولات زیر و رو کنند که در راه است آماده کنیم.

حزب کمونیست کارگری کلیه کارگران و خانوادههای کارگری را به تلاش هرچه بیشتر برای متشکل شدن، دفاع جانانه از رهبران خود و ایجاد آمادگی برای اعتصابات بزرگ و سراسری فرامیخواند. حزب دانشجویان و جوانان، معلمان و زنان و همه مردم آزادیخواه را به دفاع هرچه محکمتر از رهبران کارگری، تشکلهای کارگری و اعتراضات کارگری فرامیخواند.

حزب کمونیست کارگری ایران
۶ بهمن ۱۳۹۰، ۲۶ ژانویه ۲۰۱۲

روزی نیست که جمهوری اسلامی فعالین و رهبران کارگری را مورد حمله قرار ندهد و توطئهای علیه آنها سازمان ندهد. محمد جراحی، رضا شهبایی، ابراهیم مددی، علی نجاتی، بهنام ابراهیم زاده، مظفر صالح نیا، شیث امانی، شریف ساعدیناه، شاهرخ زمانی، آیت نیافر، محمد بوداگی، منصور اسانلو و عده دیگری از فعالین کارگری یا در زندانند و یا با وثیقههای سنگین آزاد شده و خطر دستگیری هر لحظه آنها را تهدید میکنند. به این لیست هرروز اضافه میشود. باید با تمام قوا به دفاع از رهبران کارگری برخاست و جمهوری اسلامی را چنان تحت فشار قرار داد که دست از سر فعالین کارگری بردارد.

دستگیری و تحت فشار قرار دادن و اذیت و آزار فعالین کارگری یک رکن همیشگی سیاستهای جمهوری اسلامی بوده است، همچنانکه اعدام و شکنجه فعالین سیاسی هیچگاه از عملکرد این حکومت کنار نرفته است. اما در شرایط کنونی جمهوری اسلامی دلایل ویژه تری برای این اقدامات جنایتکارانه خود دارد. حمله بیسابقهای که به سطح معیشت کارگران جریان دارد بدون محدود کردن و دستگیری و اذیت و آزار فعالین کارگری غیر ممکن است. جمهوری اسلامی میدانند که اگر سه ماه دست از سرکوب فعالین کارگری بردارد جنبش کارگری دست به اعتراضات و اعتصابات بزرگ و سراسری خواهد زد و بسرعت متشکل خواهد شد.

تجربه اعتراض هرروزه مردم آزادیخواه سندی و خانوادههای شریف ساعدیناه و مظفر صالح نیا از اعضای هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران حاوی درسهای مهمی برای همه مردم است. از روزی که این دو فعال محبوب کارگری را دستگیر کردند تجمعات اعتراضی شروع شد. مردم کوتاه نیامدند و بالاخره ارگانهای سرکوب را مجبور به آزادی آنها کردند. ارسال خبر به سایتها و رسانهها و پخش خبر در شهر و استقبال پرشور مردم موقع آزادی آنها و انداختن حلقههای گل به گردن آنها گوشههای دیگری از فعالیت جوانان و مردم سندی در دفاع از کارگران زندانی بود. تک تک این اقدامات برای آزادی شریف و مظفر ضروری بود و این باید به الگویی در مبارزه مردم در سراسر کشور تبدیل شود.

اساس سوسیالیسم انسان است.
سوسیالیسم جنبش بازگرداندن اختیار به انسان است.

منصور حکمت

کارگر کمونیست

نشریه ای از حزب کمونیست کارگری ایران
درباره مسائل جنبش کارگری

سردبیر: فاتح بهرامی

fateh.bahrami@gmail.com

هیئت تحریریه

ناصر اصغری

nasser_asgary@yahoo.com

محمدرضا پویا

mohammadreza.pooya@gmail.com

شاهلا دانشفر

shahla_daneshfar@yahoo.com

یاشار سهندی

y_sahandi@yahoo.com

حسن صالحی

hasan_salehi2001@yahoo.com

Tel: 0046 739 318 404
Fax: 0046 864 897 16
markazi.wpi@gmail.com

دفتر
مرکزی
حزب

مسئولیت مطالب با نویسندگان آنهاست. درج مقالات در کارگر کمونیست لزوماً به معنی تأیید مضمون آنها از جانب نشریه نیست.

از صفحه ۱

اضافه کاری بر ما تحمیل می‌شود

خانوادگی و لذت بردن از زندگی اش نباشد. کسی که ۱۲ ساعت کار می‌کند، گرچه با هیچ درجه استراحتی به زندگی و شادابی نرمال برنمی‌گردد، اما باید حداقل ۱۲ ساعت هم استراحت کند که بتواند وقتی پشت ماشینیهای کهنه و از دور خارج شده در جامعه ایران نشست که دوباره بازتولید کند، دستش را زیر آن ماشین جا نگیرد! اگر جنبش کارگری تا بحال درباره قطع اضافه کاری و یا کاهش حد اضافه کاری چیزی نگفته و یا اصرار زیادی نکرده، که باید بکنند، دلیلش این است که فعلا جنگ و جدال بر سر خود دریافت دستمزد برای کاری که کارگر انجام داده و افزایش دستمزد تا حداقل خط فقر است؛ که این هم باید تعرضی تر بشود! اینها موضوعات و مسائلی هستند که باید مرتب و دائم درباره آنها بگوئیم و به بحث و گفتگو بگذاریم تا به راه حلی درست برسیم.

تقصیر اضافه کاران!

در روزنامه جام جم مطلبی به قلم امین رحیمی تحت عنوان "اضافه کاری، سوهان روح و جسم" چاپ شده که در آن ظاهرا به مضرات اضافه کاری پرداخته شده است. روح مطلب فوق در این چرخه دور می‌زند که کسی که اضافه کاری می‌کند، خود این "سوهان روح و جسم" را به جان خریده و از مضرات اضافه کاری مطلع نیست. می‌گوید: "کنکه آخر هم این‌که حتی الامکان اضافه کاری را به امری دائمی تبدیل نکند." در نتیجه شروع به نصیحت می‌کند و یافته‌های پزشکی و علمی را به آنها گوشزد می‌کند که "به تناوب به بدن خود کش و قوس بدهید" که بواسیر نگیرید! می‌گوید: "اضافه کاری بخشی از فرهنگ کار و کسب درآمد در جوامع امروزی است. بسیاری از شاغلان، کارمندان و کارگران به دلایل اقتصادی و

جمهوری اسلامی و وضعیت موجود

واضح است که جمهوری اسلامی بانی وضعیت فعلی در جامعه است. موقعیت معیشتی کارگران در این جامعه هر روز از روز پیش بد و بدتر می‌شود. قیمت دلار در آن جامعه در عرض یکماه از ۹۰۰

از صفحه ۱

عوامل خانه کارگر علیه افزایش دستمزد

خبر می‌آورد که تأکید کند مخالفت با افزایش دستمزد از جانب کارگران و "فعالین کارگری" است! منتها مقاومت بر علیه افزایش دستمزد کارگران و سرکوب و جاسوسی در بین کارگران، رسالت این پادوها بوده است. این چیزی نیست که ایلنا امروز قادر باشد به کارگران بیاندازد. این پادوها که بقول خودشان "بازوی مدیریت" هستند، در چپاول کارگران با کارفرماها و دولت کارفرماها شریک هستند. هر دو تومانی که بتوانند کمتر به کارگران بدهند، آن را "سه جانبه" بین کارفرما، عوامل خانه کارگر (خانه کارگر، شوراهای اسلامی کار، ایلنا و غیره) و دولت خودشان تقسیم خواهند کرد. ما کارگران اما به این موضوع مثل سالهای گذشته می‌نگریم که عوامل خانه کارگر خط دفاعی اولیه کارفرماها در هارت و پورت کردن درباره دستمزد و عدم افزایش دستمزد کارگران هستند و با بی توجهی به این هارت و پورتهای، خواهان افزایش دستمزد تا سطح یک زندگی انسانی و شایسته انسان امروزی هستیم. معلوم است

تومان به ۲۱۰۰ تومان افزایش می‌یابد! دوا و دارو کمیاب و یا توسط عوامل رژیم و پولدارها احتکار می‌شود و قشر فقیرتر آن جامعه حتی از داشتن درمان اولیه هم محروم میشوند! خبر ورشکستگی از کارگاه و کارخانه عبور کرده و اکنون بیمارستانها را هم شامل شده است. کرور کرور کارگری که ماههاست حقوق و مزایائی دریافت نکرده‌اند، اخراج و بیکار می‌شوند. هزاران و دهها هزار کارگری را که واجد شرایط بازنشستگی شده‌اند، با کارشکنی از بازنشستگی آنها جلوگیری می‌شود. و هنوز با وقاحت اعلام می‌کنند که خودشان بی تقصیرند و مسئولیتی در قبال ایجاد شغل و آینده انسانهای آن جامعه ندارند! اخیرا یکی از مراکز چپاول رژیم به نام "مرکز پژوهشهای مجلس" در گزارشی "یکی از دلایل رشد بیکاری در میان جوانان را چند شغلی بودن گروههای سنی بالاتر" عنوان کرده است. یعنی کسی که در آن جامعه ۳۰ سال کار کرده، به دلخواه خود نه تنها بازنشسته نشده، بلکه دارای بیش از یک شغل است و این موضوع باعث رشد بیکاری در میان جوانان شده است! فقط یک عده آدم جنایتکار می‌توانند اینقدر وقیح باشند که این چنین در روز روشن به چشم یک جامعه فقرزده و به فلاکت کشیده شده زل بزند و دروغ بگویند و آن هم اینکه بخواهند مقصر این وضعیت را قشری از کارگران بدانند که زندگی از آنها سلب شده و بار چپاول آوندهای میلیاردی را بر دوش کشیده‌اند!

کارگران می‌توانند

بالاتر گفتیم که صف ما پراکنده است و موضوعاتی مثل افزایش دستمزد می‌تواند این صف پراکنده را متحد کند. اصل مطلب این است که کارگران انتظار افزایش دستمزد به تناسب تورم را دارند و هر ساله این جنگ را داشته‌اند. می‌دانیم که حداقل قیمت دلار (که شاخص بالا و پائین رفتن تورم است) در عرض یک ماه از ۹۰۰ تومان به ۲۱۰۰ تومان افزایش یافته است. واضح است که در اثر این ارزش سقوط ریال و گرانی شدید کالاهای مورد نیاز

معنای اوقات فراغت را نمی‌دانند و یا هم اینکه به همین زمختی دروغگو و وقیح‌اند که این آخری بیشتر وصف حالشان است. به کار اجباری بعد از حداقل ۸ ساعت کار، به امید اینکه شکم فرزندان را سیر کنند و چانه زدن معلم و کارگر با مسافری، ساعاتی طولانی با ماشین شخصی و یا دست فروشی کنار خیابان و غیره، بعد از پایان کار رسمی را اوقات فراغت اسم گذاشته‌اند! واقعیت اما این است که حربه تفرقه بین کارگران جوان بییکار و کارگران مسن‌تر هم مشکل جمهوری اسلامی را حل نخواهد کرد. اگر عریدهای تفرقه افکنانه و راسیستی بر علیه

کارگران مهاجر افغانستانی که بانی بیکاری در ایران معرفی شدند، توانست رژیم را نجات دهد، این یکی هم کارآ خواهد بود. اما همه می‌دانیم که مرض این رژیم فقط تشدید شده است. مقصر این زندگی غیرانسانی واضح است که جمهوری اسلامی است و همه هم این را می‌دانند. نکته‌ای را که باز هم همه می‌دانند این است که به این وضعیت باید پایان داده شود و جمهوری اسلامی به زیر کشیده شود. این احتیاج به متشکل و متحد شدن دارد. *

۳۰ ژانویه ۲۰۱۲

نکته اصلی

محمد رضا پویا

مسابقه قیمتها

در دو هفته گذشته در پی افزایش سراسر آبر قیمت دلار و یورو، قیمت مواد غذایی سی و هشت در صد افزایش یافت. مجید علی‌ناده، مدیرعامل اتحادیه فرآورده‌های لبنی می‌گوید که فرآورده‌های لبنی ده درصد افزایش قیمت داشته است و این سومین مرحله از افزایش قیمت محصولات لبنی از مهرماه سال جاری تاکنون می‌باشد که در مجموع به سی و هشت در صد میرسد. شوک ناشی از افزایش قیمت ارز، همه عرصه‌های اقتصادی را در نوردیده است که در نتیجه موجب حذف هرچه بیشتر اقلام ضروری زندگی از سفره مردم شده است. چه عواملی در وجود آملن این شرایط دخیلند و "مسابقه" قیمتها تا کجا ادامه خواهد داشت؟

اقتصاد سرمایه داری در ایران به نقطه فروپاشی رسیده است. بنابر آمار رسمی دولتی، در چند سال اخیر، نقدینگی کشور پنج برابر افزایش یافته و به مرز ۶۷ هزار میلیارد تومان رسیده است. بخش اعظمی از نقدینگی در جریان اسکناسهای بی پشتوانه‌ای هستند که رژیم اسلامی در مقاطع مختلف اقدام

هرچه بیشتر ارزش ریال گردید و نرخ تورم را افزایش داد. شناور شدن قدرت خرید مردم و شوک روانی حاصل از آن مزیدی بر شدت یافتن سرعت افزایش تورم گردیده و به یک "مسابقه" تمام عیار قیمتها شکل داده است.

رژیم اسلامی با حاکم کردن یک بحران عظیم و بی چشم انداز اقتصادی بر جامعه، ادامه حیات فیزیکی مردم را به یک غیر ممکن تبدیل ساخته است. جمهوری اسلامی در یک قلم ده میلیون نفر از مردم را از گرفتن همان چندین غاز بیارانه‌ها هم محروم کرده است. اقلام بیشتری از مواد خوراکی یعنی اولیه‌ترین و پایه‌ای‌ترین مواد مورد نیاز برای زنده ماندن، به علت افزایش قیمت از دسترس مردم خارج شده است. نوسانات ارزی و ریالی قیمت برخی از داروهای ضروری را چنان افزایش داده است که خرید آنرا برای خانواده کارگری غیر ممکن ساخته است. در کنار این شرایط، عدم پرداخت دستمزدها عرصه زندگی را بر کارگران تنگ ساخته است. جنبش کارگری دیگر نمی‌تواند بشکل محلی و یا رسته‌ای به مقابله با این شرایط برخیزد. این شرایط یک حرکت بزرگ و سراسری را طلب میکند.

سیاست مالی در پناه اسلحه

در پی اعلام بانک مرکزی مبنی بر افزایش بیست و یک درصد سود بانکی، قیمت دلار از ۲۳۰۰ به ۱۸۰۰ تومان کاهش

یافت. بانک مرکزی می‌گوید که دلار تک نزخی شده است و باید به قیمت ۱۲۳۶ تومان بفروش برسد و کسانیکه خارج از این دستور العمل ارز خرید و فروش کنند دستگیر میشوند. در پی این اعلام، خرید و فروش ارز در بازار متوقف شده است. ولی آیا سیاستهای مالی "دستوری" میتواند اقتصاد از هم گسیخته جمهوری اسلامی را حتی برای چند روزی هم که شده، سر و سامانی بدهد؟

اگر از باندهای حکومتی در مجلس پلنیریم که نرخ تورم در ایران سی و پنج در صد است، آنگاه افزایش بیست و یک درصدی سود بانکی، به معنای این خواهد بود که هر سال کل سپرده‌های بانکی چهارده در صد کاهش ارزش خواهند داشت. سرمایه داری در زمان بحران، میزان سود بانکی را بالاتر از نرخ تورم تعیین میکند (مثلا اگر نرخ تورم بیست در صد باشد، سود بانکی را بیست و پنج در صد تعیین میکنند) تا بدین شکل بتوانند نقدینگی در گردش را بظرف بانکها هدایت کنند و در حلقه آخر این پروسه نرخ و سرعت تورم را کاهش دهند. بر طبق همین فرمول ساده، افزایش بیست و یک درصدی سود بانکی، تنها نقدینگی را از بازار خارج نمی‌سازد، بلکه مشوقی خواهد شد تا مابقی نقدینگی‌های موجود در بانکها، بسرعت بظرف بازار ارز و طلا سرازیر شوند و نرخ تورم را به نقطه غیر قابل محاسبه برساند. میزان ریال در

گردش به میزانی است که حتی اگر چند هزار میلیارد دلار سوسید به اقتصاد جمهوری اسلامی تزریق شود، در عرض بیست و چهار ساعت توسط نقدینگی ریالی بلعیده خواهد شد. به همین علت بانک مرکزی اعلام کرده است که دلار ۱۲۳۶ تومانی فقط برای موارد خاص بفروش میرسد. از جانب دیگر رژیم اسلامی اوباشان تفنگدارش را به جان صرافان و فروشندگهای جزء انداخته است و اولیتاموم داده است که دارندگان دلار "بی شناسنامه" و فروشندگان "خاطی" را به اشد مجازات میرساند. از جانب دیگر تحریم بانک مرکزی بر سقوط قیمت ریال و افزایش قیمت دلار اثر گذاشته است. رژیم اسلامی بسیاری از منابع ارزی خود را بدین شکل از دست داده است. کل این معادلات، یکجا بر افزایش هزینه زندگی مردم تاثیر گذاشته است. سیاست دستوری بانک مرکزی نمی‌تواند سدی در مقابل این فروپاشی ایجاد نماید. قطعاً در چند روز آینده شاهد افزایش مجدد قیمت دلار و سقوط هرچه بیشتر ریال خواهیم بود. بیکاری باز هم افزایش خواهد یافت، واحدهای تولیدی بیشتری ورشکسته خواهند شد و فقر با شدت هرچه بیشتر بر زندگی مردم خیمه خواهد زد. این شرایط به جدالهای مهم و بزرگی در جامعه شکل خواهد داد. هیچ جامعه‌ای داوطلبانه تسلیم این شرایط نخواهد شد. *

حکومت را میتوان از پا درآورد. این رژیم نمیتواند برای مدت زیاد دیگری در قدرت باشد. موقعیتش بدتر و ضعیفتر از آنی است که کسی به آن امید یابد بتواند ببیند. در نتیجه هر درجه از تشکّل و اتحاد بر سر هر

نشان می‌دهد. در این مورد زیاد گفته‌ایم و باز هم باید بیشتر گفت. اما آنچه که لازم به یادآوری است، این نکته است که بدون درجه‌ای از تشکّل و اتحاد در جنگ بر سر دستمزدها با رژیم می‌تواند امکان پذیر نیست. دومین نکته مهم اتکا به نقطه قدرت ما کارگران یعنی ابزار اعتصاب در شکل متحد و سراسری آن است. با اعتصابات سراسری قهرتمند این

نه تنها این موضوع ما را باید به کسانانی که بر علیه افزایش دستمزد می‌ایستند حساس کند، بلکه حساسیت ما را نسبت به خوابی که عوامل و دولت کارفرما برای ما دیده‌اند را بر انگیزد و دستمان را در دست همدیگر بگذارد. اولین اقدامی که می‌تواند ما را متحدتر و حرفهای ما را پخته‌تر کند، ایجاد مجامع عمومی کارگری است که هم ایجاد همدلی می‌کند و هم راه

مردم در اثر این بی ارزش شدن ریال قدرت خرید کارگران هر روز بطور جدی کاهش می‌یابد. از اینرو افزایش جدی دستمزد در حدی که زندگی خانواده کارگری را تامین کند بسیار حیاتی و فوری است. این رژیم اما دارد ابتدائی ترین مایحتاج زندگی، مثل دوا، دکتر و نان خشک و خالی را هم یکی پس از دیگری از ما کارگران می‌گیرد.

کارگر کمونیست

را تکثیر کنید و آنرا بدست دوستان و آشنایان برسانید!

خط رفاه، خط قرمز کارگران

۱۱۴۰۰ تومان رسیده است (یکی از دولتیمان مدعی شده چون گوسفند به عراق قاچاق میشود برای همین گوشت گوسفندی نایاب شده! هیچ بعید نیست خود دولت تصمیم بگیرد گوشت گوسفند کیلویی ۵۰ هزار تومان شود تا برای قاچاقچیان نصرفد که دست به خطر بزنند، همانگونه که مدعی بودند که سوخت در ایران ارزان است برای همین تانکر تانکر به کشور همسایه قاچاق میشود!)؛ گوشت سفید (مرغ و ماهی) قیمت ندارد به این معنی که هیچ قیمتی قید نمیگردد چون لحظه به لحظه بالا میرود. شیر دولتی که هم مقدار لیتر آن کاهش یافته و هم درصد آب آن افزایش یافته ۲۳ درصد رسماً گرانتر شده است. میوه چنان گران شده که تقریباً به یک کالای لوکس تبدیل شده است. این اقدام یادآوری شد تا خواننده خود بخواند حدیث مفصل از این محمل.

از سوی دیگر به آخر سال رسیدیم و مسئله افزایش دستمزدها در سال آینده موضوع همه کارگران میشود. و امسال با توجه به گرانی شدید کالاهای اساسی زندگی در طی همین چند ماه اخیر و با توجه به تحریم ها و گران شدن دلار، بر شدت نگرانیهای کارگران افزوده است. کارگزاران حکومت آگاه از این موضوع سعی دارند که اوضاع را در کنترل خود داشته باشند، میلیاردر مسلمان میگوید من یک حرفی زدم که آنهم از سر نفهمی ام بود، کسی جدی نگیرد! یکی از عوامل جمهوری اسلامی تاکید میکند: "تعیین دستمزد واقعی باعث بیکاری کارگران خواهد شد!" فردی بنام سامانی پور در گفتگو با ایلنا میگوید: "بخشی از صنایع در

حال رکود هستند و قادر به پرداخت حقوق افزایشی سال ۹۱ کارگران نخواهند بود، در نتیجه ما شاهد افزایش بیکاری کارگران در سال آینده خواهیم بود." یک اقتصاد دان دولتی در سایت "بازتاب روز" زمینه چینی میکند که حقوق کارگران افزایش نیابد چون معتقد است که تورم در سال زیر ۱۳ درصد است! جمشید پژویان، رئیس شورای رقابت (!) که سایت حکومتی ایشان را اقتصاددان دولتی معرفی کرده اضافه کرده است: "در صورتیکه بهره وری افزایش یابد وضعیت درآمدی کارگران نیز بهبود خواهد یافت، بنابراین این امر بستگی تام به خود کارگران دارد. وی یادآور شد: متأسفانه کارگران ما توجهی به بهره وری کارشان ندارند درحالیکه اگر بیشتر بر روی این مسئله کار کنند قطعاً شاهد شرایط مطلوب تری خواهند بود. رئیس شورای رقابت در ادامه گفت: آنچه که کارگران به آن توجه ندارند این است که اگر بهره وریشان افزایش یابد حقوق و دستمزد آنان نیز بیشتر خواهد شد... جامعه کارگری کشور در ۵ دهک ابتدایی قرار دارند که میزان افزایش هزینه هایشان در سال اول هدمندی یارانه ها ۹ الی ۱۰ درصد بیشتر نبوده است... و با صرفه جویی هایی که این قشر داشته و یارانه نقدی که دریافت کرده است شرایط مطلوب تری نسبت به سالهای قبل داشته است... ۴۵ درصد روستائیان با استفاده از یارانه نقدی و کاری که داشته اند شرایط مطلوب تری برای زندگی آنان فراهم شده است و درآمد آنها به اضافه یارانه ها بیشتر هم شده است... جامعه کارگری صرفه جو نیز می باشد... و به دلیل صرفه جویی

در مصرف انرژی توانستند مبالغی را ذخیره کنند. وی بازم تاکید کرد: مسئله مهم اقتصاد کشور در حال حاضر تولید است و تا زمانیکه ما نتوانیم نیروی انسانی کارآمد بر سر کار بگذاریم شرایط تغییری نخواهد کرد." یکی دیگر از خادمان سرمایه که عنوان "رئیس هیات مدیره کانون عالی انجمنهای صنفی کارگری" را یدک میکشد به نام غلامرضا خادمی زاده" در گفتگو با ایلنا تاکید کرده است: "۴۳ درصد از کارگران به صورت توافقی! زیر نرخ مصوب شورای عالی کار دستمزد دریافت می کنند. همچنین کارگرانی که توسط شرکتهای پیمانکاری در واحدهای تولیدی فعالیت می کنند ۳۰ تا ۳۵ درصد کمتر از نرخ مصوب شورای عالی کار دستمزد دریافت می کنند." تازه بعد از این "توافق" کارگران که حاضرند گرسنگی بکشند! ایشان مانند همه همپالگی هایشان متذکر شدند: "نمایندگان کارگری و کارفرمایان باید براساس تورم اعلامی بانک مرکزی برای تعیین مصوبه مزدی به توافق برسند." تا آنجایی که ما خاطرمان است آمار بانک مرکزی در مورد تورم همیشه از آنچه واقعاً بوده پایینتر اعلام شده است، البته هیچ توطئه ای در کار نیست بلکه به شیوه اقتصاد دان دولتی" حساب و کتاب میکنند برای همین یکدفعه متوجه میشوند کارگران یک چیزی هم پس انداز کردند! و برای اینکه "تقدینگی سرگردان" زیاد نشود تورم را پایین اعلام میکنند تا پول سرگردان در حساب کارفرما باقی بماند تا ایشان بتواند در تولید سرمایه گذاری کند و اگر کارگران هم یک کمی دست بچسبانند و در بهره کشی از خود کمک کنند و در جهت بهبود بهره وری نشان دهند بسیار "کار آمد" هستند، امسال نه، اما چند سال دیگر شاید، احتمالاً، ایران هم بشود ترکیه، خدا را چه دیدید شاید شد زاین اسلامی. خب تازه آن موقع

اول بدبختی کارگران است..! آن روی دیگر آرزوها و ایده های بورژوازی سیئه روزی زندگی کارگران است. هر سال، آخر سال بحث تعیین پایه دستمزدها، بحث داغ و تعیین کنندنده ای است. نمایندگان بورژوازی پشت درهای بسته آنجا که جای هیچ شرم و خجالتی نیست و مجبور نیستند به تعارف و کنایه منظورشان را بیان کنند و اساس تصمیمات شان تضمین سود سرمایه است، تصمیم میگیرند که آنقدر به کارگر سهم از ثروت اجتماع برسد که فقط زنده باشد و جان داشته باشد که فردا هم بتواند کار کند و بسیار حواس شان است که میباید تصمیمات شان کارگر را "پُر رو" سازد و سطح توقعات کارگر را بالا نبرد. زندگی ما کارگران حکایت "سال به سال دریغ از پارسال" شده است، هر چند که اکنون سال نشده دریغ ماه گذشته را میخوریم! این اما اصلاً برای بورژوازی مهم نیست. در سطح جهان شاهد هستیم که در طی سال گذشته تمام تصمیمات دولتهای بورژوازی همه در جهت تضییع حقوق توده مردم، بخصوص کارگران بوده است. سیاستهای ریاضت اقتصادی راه حل بورژوازی برای مقابله با بحران سرمایه داری است، اکنون هر وقت تصمیم سازان در اروپا دور هم جمع میشوند نتیجه اش میشود بدبختی بیشتر مردم، در ایران اما سی و دو سال است که زندگی ما مردم با بحران عجیب شده است. در چند ماه گذشته اما با توجه به تحریمهای وضع شده از سوی دول غرب زندگی کارگران چندین پله بیشتر سقوط کرده است، با گران شدن دلار حقوق ما کارگران به یکباره عملاً نصف شده است. در چنین شرایطی جمهوری اسلامی از زبان اقتصاددان دولتی، فلان عضو خانه کارگر جمهوری اسلامی، یا رئیس فلان تشکیلات که پسوند کارگری را یدک میکشد پیشاپیش دارد اعلام میکند که سال آینده از اضافه حقوق آنچنانی خبری نخواهد بود و نهایتاً خیلی

دست و دل بازی کنند، مانند سالهای گذشته حول و حوش ۱۰ تا ۱۵ درصد افزایش حقوق اعلام خواهد شد.

ما کارگران نیز نباید ساکت باشیم، همانگونه که سالهای پیش ساکت نبودیم و اعتراض خود را بیان کردیم. شاید آنها که جز آیه یاس خوانند و مبصر بودن کار دیگر بلد نیستند ما کارگران را تحقیر کنند که این کارهایتان چه ثمری دارد و بروید آگاهی تان را بالا ببرید! ما اما تجربه جنبش تعیین دستمزد بر اساس خط رفاه را داشتیم در مقابل افزایش حقوق بر اساس خط فقر که اساس محاسبات بورژوازی است. جنبش تعیین دستمزد بر اساس خط رفاه را باید تقویت کرد. در گذشته این جنبش توانست طومار بلند بالائی را با امضای هزاران کارگر جمع آوری کند که خود نقطه عطفی در مبارزات کارگران بود، سال گذشته کارگران در بیانیه شان خواستار افزایش حقوق بر اساس خط رفاه شدند و قول دادند که نخواهند گذاشت که کارگر بیشتر از این تحقیر شود و چنین بود که در سال جاری به شدت فعالین کارگری مورد آزار و اذیت جانین قرار گرفتند اما کارگران در سنج توانستند با اتحاد شان رهبران کارگری شان را از زندان بیرون بکشند. کارگران پتروشیمی ها در مقابل تضییع حقوق همه جانبه کارگران ایستادگی کردند. اینها همه گوشه هائی از جنبش تعیین دستمزد بر اساس خط رفاه است. امسال هم باید بر همین مسئله تاکید داشت. بورژوازی هر مشکلی دارد بخودش مربوط است، برای کارگر اما فقط زندگی اش مهم است که باید تامین شود. "تعیین دستمزدها بر اساس خط رفاه" جواب ما کارگران به فلاکت است که بورژوازی به جامعه تحمیل کرده است. خط رفاه، خط قرمز ما کارگران است و باید کاری کرد که بورژوازی نتواند از آن عبور کند.*

جنبش اشغال در اوکلند: اول ماه مه روز اعتصاب عمومی جهانی

عباس گویا

روز شنبه ۲۸ ژانویه فعالین جنبش اشغال در اوکلند راهپیمایی بنام "کوچ به داخل" ((move-in)) بقصد اشغال ساختمان متروکهای را آغاز میکنند. هدف این بوده است که این محل را به مرکزی برای

فعالیت‌های سیاسی جنبش و مرکزی برای مددکاری اجتماعی تبدیل کنند. پلیس که از مقصد راهپیمایی اطلاع داشت در مسیر راهپیمایی تظاهرات کنندگان را از چهار طرف محاصره کرد و به جمعیت اعلام میکند تجمعشان "غیر قانونی" است و بدون هیچ اختطاری به شلیک بمب گازی بطرف جمعیت میپردازد. تظاهرات کنندگان با شکستن نردهای ساختمان نیمه خرابه‌ای از محصره پلیس خارج و در میدان گرانت

تجمع میکنند. ساعاتی بعد بار دیگر جمعیتی بالغ بر هزار نفر بطرف ساختمان متروکه حرکت میکنند و بار دیگر توسط پلیس محاصره میشوند. اما اینبار بجای هیچ اعلام و اختطاری پلیس تظاهر کنندگان را به باد گلوله‌های مشقی و گاز اشک آور میندند. تعدادی از تظاهر کنندگان موفق میشوند به یک ساختمان عمومی وارد و با خروج از درب پشت ساختمان خود را از محاصره و حمله پلیس نجات دهند، اما مابقی تظاهر کنندگان که در میان محاصره و دود و گلوله‌های پلیس گیر کرده بودند تماما دستگیر میشوند. پلیس تعداد دستگیر شدگان را بیش از ۴۰۰ نفر اعلام میکند.

پس از انتشار خبر توحش پلیس جنبش اشغال در سراسر آمریکا فراخوانی به منظور اعتراض به پلیس و در همبستگی با حرکت اوکلند داد.

راهپیمایی‌هایی در روز یکشنبه دیروز در شهرهای مختلف از جمله در نیویورک بوستن واشنگتن فیلادلفیا پورتلند دالاس لوس آنجلس ... سازماندهی میشود.

در روز یکشنبه فعالین جنبش اشغال در اوکلند پس از تجمع اعتراضی‌شان به توحش پلیس قطعنامه‌ای را بتصویب مجمع عمومی می‌رسانند که در آن فراخوانی به یک اعتصاب عمومی در سراسر جهان در روز اول ماه مه امسال میدهد. بخشهایی از این قطعنامه تحت عنوان "جنبش اشغال در اوکلند فراخوان شرکت به اعتصاب عمومی جهانی در اول ماه مه ۲۰۱۲ میدهد" بشرح زیر است:

"در دوم نوامبر سال گذشته جنبش اشغال در اوکلند اولین اعتصاب عمومی در آمریکا پس از سال ۱۹۴۶ را سازمان داد مرکز شهر را بتعطیلی کشاند و بندر اوکلند را مسدود کرد. جنبش اشغال اوکلند هم در فراخوان به اعتصاب اول ماه مه و هم در سمت گیری جدید جنبش اشغال شرکت میکنند... ما نه تنها باید راههای جدیدی برای دولت برای پاسخ به نیازهایمان بیابیم که باید به نهادهایی که بطور فزاینده‌ای ما را در یک زندگی فلاکتبار شامل استثمار قرض و فقر حبس کردند حمله کنیم.

در اول ماه مه ۲۰۱۲ اشغال اوکلند به تمام مردمی که در هر گوشه دنیا به یک اعتصاب عمومی جهانی برای بستن مدار جهانی سرمایه که هر روز در خدمت ثروتمند کردن طبقات حاکم و فقیر کردن مابقی است میپیوندند. ما می‌خواهیم ابزار

زیستمان که ما را هرروزه از آن سلب مالکیت میکنند بازستانیم.

برای یک زندگی شایسته زیستن انقلاب کن

اعتصاب انسداد اشغال" (**)

با توجه به فضای عمومی اعتراضی دور از انتظار نیست که این فراخوان مورد استقبال سایر شعبات جنبش اشغال و نهادهای کارگری قرار گیرد. باید با تمام قوا به این حرکت پیوست. این روز

یک جنبش کارگری جهانی رادیکال و قدرتمند خواهد بود. این روز هم جنبش کارگری و هم جنبش جهانی ۹۹ درصدیها را یک قدم بزرگ به جلو خواهد برد. این روز یک نقطه عطف در تاریخ جنبش کارگری و جنبش ضد سرمایه داری ۹۹ درصدیها خواهد بود. پیش سوی یک اول ماه باشکوه و قدرتمند!

۳۰ ژانویه ۲۰۱۲

(**)

اخبار کارگری

بخش ایران: ناصر اصغری
بخش بین المللی: داوود رفاهی

اعتراض و اعتصاب کارگری

کارگران قائمشهر باز هم دست به تجمع و راهپیمایی زدند

طبق گزارشی که به حزب کمونیست کارگری رسید، روز ۸ بهمن کارگران نساجی شماره ۳ در قائمشهر در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهای خود، از کارخانه تا فرمانداری راهپیمایی کردند و علیه مسئولین شعار دادند. کارگران که تعدادشان به ۲۰۰ نفر میرسد و بین ۹ تا ۱۸ ماه دستمزد طلب دارند در ساعت ۸ صبح مقابل کارخانه جمع شدند و در حالیکه بطرف فرمانداری راهپیمایی میکردند از جمله علیه عسگری نماینده جمهوری اسلامی در مجلس، که به کارگران در راهپیمایی قبلی شان وعدههای دروغ داده بود، شعار میدادند. کارگران حدود ۲ ساعت مقابل فرمانداری تجمع کردند اما خواست آنها بی جواب ماند و کارگران اعلام کردند که به اعتراض خود تا دریافت کلیه حقوق معوقه خود ادامه خواهیم داد.

تجمع اعتراضی کارگران پالایشگاه آبادان

در پی خلف وعده هیئت دولت و وزارت نفت در راستای ارتقای شغلی کارگران پیمانی شاغل در پالایشگاههای سراسر کشور، دهها تن از کارگران پیمانی شاغل در بخش خدمات اداری پالایشگاه آبادان در مقابل دفتر مدیرعامل این پالایشگاه تجمع اعتراضی برپا نمودند. در این تجمع که از ساعت ۱۰ صبح روز یکشنبه ۹ بهمن شروع و تا چند ساعت ادامه یافت، کارگران در واکنش به عوامفریبی و وعدههای که به آنان داده شده، اعتراض خود را ابراز داشتند و خواهان رسیدگی و پیگیریهای لازم در این خصوص و نیز اجرایی شدن طرح ارتقای شغلی خود شدند.

اعتراض به عدم پرداخت دستمزد در هواپیمایی ایران ایر

پیش از ۸ هزار نفر از کارگران شرکت هواپیمایی ایران ایر دستمزدها و مبالغ اضافه کاری دی ماه خود را دریافت نکردند. در طی چند روز گذشته جمع کثیری از کارگران مستقر در فرودگاههای مهرآباد و خمینی تهران با مراجعه به کارفرما دریافت فوری دستمزدهایشان را خواستار شدند. اما کارفرما و عوامل حکومتی در ایران ایر چیزی جز تهدید و جوابهای سر بالا و وعدههای دروغین از جمله عدم وجود تقدینگی و افزایش سرسام آور هزینههای این شرکت به کارگران تحویل ندادند.

تعیین ضرب الاجل تظاهرات توسط کارگران آرتاویل تایرادیل

بدنبال اعتراض کارگران به کارفرما برای پرداخت نشدن ۶ ماه حقوقشان، کارفرما کارخانه را در هفته اول بهمن ماه تعطیل اعلام کرد و به کارگران اعلام کرد که پولی برای

پرداخت حقوق کارگران ندارد. این در حالی است که کارخانه باتمام ظرفیت خود تا اول بهمن مشغول به کار بوده است. روز شنبه ۸ بهمن نمایندگان کارگران به استانداری رفته و طی جلسه‌ای با مقامات استانداری و کارفرمای کارخانه، کارفرما مجدداً گفته است که پولی برای پرداخت حقوق کارگران ندارد. در این جلسه کارگران به کارفرما اعتراض کرده‌اند که تا بحال مبالغ کلانی وام بانکی از بانکها گرفته است و این همه روزانه تولید می‌شود، درآمد حاصله چه می‌شود؟ در این جلسه نمایندگان کارگران برای کارفرما و مقامات استانداری ضرب الاجل تعیین کرده و گفته‌اند تا چهارشنبه ۱۲ بهمن اگر حقوق کارگران و حقوق معوقه آنها پرداخت نشود در مقابل استانداری اردبیل تظاهرات و تجمع برگزار خواهند کرد. در این جلسه همچنین نمایندگان از سپاه نیز حضور داشته‌اند.

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه شیشه ایمنی طوس مقابل استانداری خراسان

کارگران کارگران کارخانه شیشه ایمنی طوس در مشهد به علت عدم دریافت حقوقشان به مدت ۱۸ ماه، روز یکشنبه ۹ بهمن مقابل استانداری خراسان تجمع کردند. تجمع‌کنندگان خواستار پیگیری مسئولان مربوطه جهت پرداخت حقوق معوقه خود شدند.

اعتصاب لوکوموتیورانان و تاخیر ۶ ساعته قطار مشهد

خبرگزاری رژیم بازنتاب خبر داد که اعتصاب برخی لوکوموتیورانان در راه آهن شمال شرق در اعتراض به مشکلات خود طی یک هفته اخیر باعث ایجاد اختلال در حرکت قطارها و تاخیرهای چند ساعته قطارهای مسافری شده است.

حقوق و دستمزد پرداخت نشده

کارگران کارخانه ریسندگی پوریس ۸ ماه حقوق نگرفته اند

بنا بر خبری که اتحادیه آزاد کارگران ایران منتشر کرده است، بدنبال اعتصاب یک روزه کارگران کارخانه ریسندگی پوریس در اول آذر ماه، کارفرمای این کارخانه ناچار شد معادل یکماه دستمزد و عیدی و پاداش سال گذشته این کارگران را پرداخت کند اما با گذشت نزدیک به یک هفته از آغاز بهمن ماه و نزدیک شدن به ماه آخر سال، این کارگران همچنان با مشکل خانمان برانداز عدم پرداخت دستمزدهای خود مواجه هستند و کارفرمای این کارخانه همچنان از پرداخت دستمزدهای معوقه کارگران خودداری میکند و در مقابل خواست آنان برای پرداخت دستمزدهایشان اعلام میبارد پولی برای پرداخت ندارد و هر کس که نمیخواهد کار کند، برود. کارفرمای کارخانه پوریس از اول سال تاکنون، فقط دستمزد فروردین ماه بعلاوه معادل یکماه از دستمزدهای این کارگران را به آنان پرداخت کرده است و کارگران این کارخانه در طول سال جاری، مدت ۸ ماه از دستمزدهای خود را دریافت نکردند و در شرایط معیشتی وخیمی ناچار به ادامه کار در این کارخانه هستند.

کارگران شرکت آروین ارفع پارس در بانه ۶ ماه حقوق نگرفته اند

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای

کارگری خبر داد که کارکنان شرکت آروین ارفع پارس در بانه که حدود ۱۸ کارگر، یک‌نظار و ۴ مهندس دارد، حدود ۶ ماه است حقوق و مطالبات خود را دریافت نکرده‌اند.

کارشکنی در بازنشسته شدن ۲۰۰۰ واجد شرایط در قزوین

ایلنا خبر داد که ۲۰۰۰ کارگر واجد شرایط بازنشستگی در قزوین که هر کدام ۲۵ سال سابقه شغلی دارند، در پی کارشکنی‌های سازمان تأمین اجتماعی، کماکان بلاتشکیف هستند.

عدم پرداخت دستمزد کارگران شرکت دریل جابر

پیش از ۲۰ نفر از کارگران شرکت تولیدی دریل جابر واقع در رباط کریم، ۵ ماه است که دستمزدی دریافت نکرده‌اند.

عدم پرداخت دستمزد کارگران شرکت پی وی سی مهدیشهر

کارفرمای شرکت پی وی سی مهدیشهر سمنان مدت یکسال است که از پرداخت دستمزد کارگران این شرکت سر باز می‌زند.

تعطیلی کارخانه آرتاویل تایر اردبیل و دستمزدهای پرداخت نشده

کارگران کارخانه آرتاویل تایر اردبیل ۷ ماه است حقوق نگرفته‌اند. در روزهای نیز این کارخانه تعطیل اعلام شده است. یکی از کارگران در این کارخانه در این خصوص گفت: از ما یکسال پیش کارفرما تعهد گرفته است که تحت هیچ شرایطی دست به اعتصاب و اعتراض و تجمع نزنیم.

صدها کارگر واجد شرایط بازنشستگی در کارخانه کیان تایر

۳۰۰ نفر از کارگران کارخانه کیان تایر واجد شرایط بازنشستگی بوده ولی مدیریت کارخانه و سازمان تأمین اجتماعی از بازنشسته کردن آنها خودداری میکنند و علیرغم اینکه بارها از جانب کارگران پیگیری شده ولی هیچ پاسخی داده نمیشود.

عدم پرداخت دستمزد در کارخانه آتش سو

کارفرمای کارخانه آتش سو که از سال ۱۳۸۶ تاکنون به ۴۷۰ کارگر شاغل در آن را اخراج کرده است، از پرداخت ۲ ماه دستمزد معوقه ۳۰ کارگر و پرسنل باقی مانده این شرکت خودداری می‌نماید.

خدمه کشتی نجات ماههاست حقوق نگرفته اند

خدمه کشتی نجات در منطقه هرمزگان در پی حادثه‌ای که منجر به غرق شدن تعدادی از گردشگران شد، گفته‌اند که ماههاست حقوق نگرفته‌اند.

سازمان تأمین اجتماعی از بیمه کارگران ساختمانی خودداری می‌کند

دبیر اجرایی خانه کارگر رژیم در شهرستان لارستان گفته است، سازمان تأمین اجتماعی از بیمه کارگران ساختمانی با وجود داشتن شرایط قانونی خودداری می‌کند. او گفته است:

کارگاه نجاری در بولوار اشرافی اصفهانی منطقه باغ فیض کار می‌کرد، گرفت. مقامات آتش نشانی گفته اند: حادثه در یک اتاقک ۱۰ متری که محل استراحت کارگران نجاری بود رخ داده است.

سه کارگر در آتش‌سوزی چاه نفت سه‌راه بی‌بی حکیمه سوختند

فرمانده انتظامی گچساران گفت: روز ۴ بهمن، بر اثر تعمیر و جوشکاری در خط انتقال لوله گاز در سه راه بی‌بی حکیمه، چاه نفت شماره ۱۵ در سه راه بی‌بی حکیمه در گچساران از توابع استان کهگیلویه و بویراحمد آتش گرفت و ۳ کارگر در آتش سوختند. وی گفت: ۲ کارگر که بطور کامل در آتش سوختند، به مرکز درمانی در شهرستان گناوه انتقال یافتند که حال عمومی آنها مطلوب نیست و یک نفر دیگر بصورت سطحی تحت مداوا قرار گرفت.

مرگ ۳ کارگر نقاش ساختمانی در محل کار در مهاباد

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری خبر داد که ۳ کارگر نقاش ساختمان به نامهای خسرو جان، لقمان مسعودی و سوران کوماسی روز یکشنبه ۲ بهمن پس از اتمام کار خود، شب را در محل کار میمانند و به دلیل گاز گرفتگی هر ۳ نفر جان خود را از دست می‌دهند.

بازنشستگان

بازنشستگان کارخانه شیشه ایمنی طوس حقوق خود را دریافت نکرده اند

تعدادی از بازنشستگان کارخانه شیشه ایمنی طوس، در جریان اعتراض کارگران این کارخانه در مقابل استانداری خراسان به عدم دریافت حقوقهای خود به مدت ۱۸ ماه، گفته‌اند که حقوق بازنشستگی خود را دریافت نکرده‌اند.

معلمان

فرهنگیان بازنشسته ۱۸۰۰ میلیارد تومان از دولت طلبکار هستند

مجید روستایی، مدیرعامل کانون بازنشستگان فرهنگی و وظیفه‌بگیران استان اصفهان گفت: بازنشستگان فرهنگی موجود در سطح کشور یک هزار و ۸۳۰ میلیارد تومان از دولت طلبکار هستند و این بدهی دولت به سالهای ۱۳۷۶ و ۷۷ باز می‌گردد. وی با اشاره به اینکه در حال حاضر بیش از ۸۰ هزار بازنشسته فرهنگی در سطح کشور وجود دارد، گفت: در سراسر اصفهان نیز حدود ۵۰ هزار فرهنگی بازنشسته وجود دارد و این افراد در زمان پیری و سال‌خوردگی خود به حمایت‌های مسئولان نیازمند هستند. عدم افزایش حقوق این افراد بر مبنای افزایش نرخ تورم نیز مشکلات آنها را چند برابر کرده است. وی بیان داشت: بر اساس اعلام بانک مرکزی افزایش نرخ تورم در سال‌جاری حدود ۲۰ درصد بوده اما حقوق فرهنگیان بازنشسته ۱۰ درصد افزایش یافته است و افزایش حقوق این افراد بر مبنای افزایش نرخ تورم نیست.

حداقل حقوق تا اسفند ماه موقتاً بیکار شده‌اند. همچنین، شرکت پارس خودرو روز ۶ بهمن شیفتهای ۲ و ۳ خود را تعطیل کرد. قسمتهایی که به این ترتیب در این دو شیفت تعطیل شده‌اند عبارتند از: سالن موتوژ بدنه پراید ۱۴۱، سالن GTX موتوژ کننده بدنه پراید ۱۳۱، سالن PK، خطهای شماره ۱ و ۲ موتوژ پراید.

کارخانه قطعه سازان در اشتهارد کرج تعطیل شد

کارخانه قطعه سازان تولید کننده قطعات آلومینیومی خودروهای پراید که در شهر صنعتی عباس آباد در اشتهارد واقع شده است، به علت نقدینگی و مشکل مواد اولیه تعطیل شد. این کارخانه ۲۰۰ کارگر داشت که اکنون فقط ۵ نگهبان از کارخانه نگهداری می‌کنند.

بیمارستان‌ها در آستانه ورشکستگی و تعطیلی

به اعتراف یک نماینده مجلس رژیم با توجه به افزایش حاملهای انرژی، قیمت مواد اولیه، دارو و اقلام پزشکی، بسیاری از بیمارستانها بخصوص در شهرهای کوچک در آستانه تعطیلی و ورشکستگی قرار گرفته‌اند.

تعطیل موقت ایران تایر و احتمال افت تولید در ایران خودرو

"کارگران خودروسازی" خبر داد که شرکت ایران تایر، تولیدکننده انواع لاستیک خودرو، از تاریخ ۲۹ دی تا ۹ بهمن هر سه شیفت تولید خود را تعطیل کرده است. شنیده‌ها حاکی از آن است که تعطیل این کارخانه، که در کیلومتر ۴ جاده مخصوص کرج جنب شرکت ارج قرار دارد، ممکن است حتی پس از ۹ بهمن نیز ادامه پیدا کند یا دست کم ساعات کار و شیفتهای تولید آن کاهش یابد.

کارخانه سوله سازی تعطیل می‌شود

در پی افزایش بی سابقه مواد اولیه و کمبود آن و نیز افزایش هزینه‌ها در بخش تولید؛ مدیریت کارخانه سوله سازی اخوان جم در تهران در نظر دارد تا پایان سال جاری کارخانه را تعطیل و همه ۱۰۰ کارگر این کارخانه را نیز بیکار کند.

کارخانه نساجی مریم با ۱۰۰ کارگر تعطیل شد

کارخانه نساجی مریم در جاده قم - کاشان، تا ۴ ماه قبل بیش از ۱۰۰ کارگر داشته که اخیراً به دلیل کمبود مواد اولیه و هزینه‌های بالا تعطیل شد و کلیه کارگران آن به خیل بیکاران پیوستند.

سیاست جدید بانکی دولت و ورشکستگی واحدهای تولیدی

ایلنا روز ۸ بهمن از قول محمد حسن اعتضادی که او را کارشناس مسائل اقتصادی معرفی کرده است، گفته است افزایش نرخ سود سپرده‌های بانکی موجب ورشکستگی واحدهای تولیدی و بیکاری تعداد زیادی از کارگران فعال در بخش صنعت می‌گردد.

ناامنی محیط کار

نشت گاز جان‌کاری را گرفت

نشت و انتشار گاز CO جان‌کاری را که در یک

سازمان تامین اجتماعی به بهانه کمبود سهمیه بیمه‌ای فقط ۱۰۰ کارگر ساختمانی شهرستان لارستان استان فارس را بیمه می‌کند و از بیمه سایر کارگران که واجد شرایط قانونی هم هستند سر باز می‌زند.

وضعیت بحرانی کارخانه کالباس سازی کرج

در کارخانه کالباس سازی کرج حقوق ۲۴۰ کارگران آن با یکماه تاخیر پرداخت می‌شود. یکی از کارگران در این کارخانه گفته است که در صورت ادامه وضعیت بحران اقتصادی و افزایش قیمت ارز و هزینه‌های تولید کارخانه در چند ماه آینده تعطیل خواهد شد.

اخراج و عدم پرداخت دستمزد دهها کارگر شاغل در شهرداری ملایر

شهرداری رژیم در شهر ملایر ۳۰ تن از کارگران شاغل در این اداره را اخراج نموده است. این کارگران در حالی کار خود را از دست داده‌اند که حقوق و دستمزدهای ۲ ماه گذشته را دریافت نکرده‌اند.

اخراج و بیکار سازی ها

بزرگترین کارخانه تولیدکننده نخ آسیا تعطیل می‌شود

ایلنا گفت به علت پیشی گرفتن میزان بدهی کارخانه پارسیلون خرم آباد از سرمایه آن، این کارخانه در آستانه تعطیلی کامل قرار گرفته است.

شیفتهای شب کارخانه‌های لوله نورد ساوه و لوله نورد صفا تعطیل شدند

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه خبر داد که از روز شنبه ۸ بهمن بیش از ۹۰ درصد از تولید در شیفتهای شب کارخانه‌های لوله نورد ساوه و لوله نورد صفا متوقف شده‌اند. به علت تعطیلی شیفتهای شب، حدود ۴۰۰ کارگر از هر کارخانه خانه نشین شده‌اند. گرچه این کارگران هنوز اخراج نشده‌اند، ولی بیم آن می‌رود که کار خود را از دست بدهند. خبر مربوطه همچنین حاکی است که کارگران این دو کارخانه ۴ ماه یعنی از برج ۷ تا برج ۱۰ حقوق معوقه دارند.

هزار کارگر بیکار شده در کارخانه نساجی کاشان

شرکت ریسندگی و بافندگی و نساجی کاشان که یکی از بزرگترین مجموعه‌های نساجی ایران با قدمت بیش از ۸۰ سال که زمانی ۱۱۰۰ کارگر داشت اکنون فقط ۱۰۰ کارگر نیمه وقت کار دارد.

بیکار سازی وسیع در یک شرکت جانبی خودرو سازی

"کارگران خودرو سازی" روز ۶ بهمن، با انتشار خبری نوشت: سه شرکت نیک سان کار، اتحاد موتور و راهیان نور برای‌های خودرو سازی بخاری خودرو تولید می‌کنند. دو شرکت اخیر در جاده قیام کرج و شرکت نیک سان کار در کیلومتر ۹ جاده مخصوص کرج ضلع جنوبی شرکت پهنوش مقابل شرکت پارس خودرو قرار دارد. در این شرکت ۱۵۰ کارگر کار می‌کردند که طی دی امسال، ۱۰۰ نفر از آنها با اتمام قراردادهای اخراج شدند و ۵۰ نفر دیگر با دریافت

ادیت و آزار فعالین کارگری و اجتماعی

صدیق کریمی بازداشت شد

بنابر اخبار منتشر شده، روز دوشنبه ۱۰ بهمن صدیق کریمی فعال کارگری و عضو اتحادیه آزاد کارگران ایران پس از مراجعه به دادگستری سمنج، بازداشت و روانه زندان شد. وی در تاریخ ۱۱ اردیبهشت ۸۶ به اتهام اقدام علیه امنیت ملی، بازداشت و به ۶ ماه حبس تعزیری محکوم شده بود.

علی اخوان بازداشت شد

کانون مدافعان حقوق کارگر خبر داد که ساعت نه و نیم شب، شنبه هشتم دی ماموران پلیس امنیت، به خانه علی اخوان رفتند و وی را بازداشت کردند. ماموران پلیس امنیت، برای بازداشت اخوان، به حکم یک سال و نیم حبس تعزیری وی اشاره کردند و مدعی شدند که اخوان، متواری است! ماموران گفتند که اخوان را به زندان اوین خواهند برد.

بهنام ابراهیم زاده تقاضای عفو مشروط را رد کرد

کمیته دفاع از بهنام ابراهیم زاده روز ۳ بهمن خبر داد که مسئولان زندان از بهنام خواستند که با توجه به اینکه یک سوم از دوره محکومیتش را در زندان گذرانده است از مسئولین قضائی تقاضای عفو مشروط نماید؛ اما بهنام در پاسخ به مسئولین زندان گفته است که من هیچ جرمی مرتکب نشده ام تا تقاضای عفو نمایم.

شاهرخ زمانی و محمد جراحی در بند قرنطینه زندان تبریز نگهداری می‌شوند

کانون مدافعان حقوق کارگر خبر داد که شاهرخ زمانی و محمد جراحی در بند قرنطینه بدون لباس گرم و وسایل گرم کننده در شرایط سختی به سر می‌برند. همچنین پس از ده روز، زندانبانان از ملاقات خانواده و دریافت لباس گرم برای این دو زندانی جلوگیری می‌کنند.

گزارش

عامل خانه کارگر: دستمزد افزایش یابد شاهد افزایش بیکاری کارگران در سال آینده خواهیم بود

ایلنا به نقل از کرملی سامانی پور، یکی از عوامل خانه کارگر ساوجبلاغ گفته است: اجرای طرح هدفمند کردن یارانهها باعث ایجاد اوج گیری تورم شده و به تبع در وضعیت معیشتی کارگران نیز تاثیر گذاشته است به طوری که قدرت خرید کارگران روز به روز ضعیفتر می‌شود. او گفته است: اگر امسال افزایش حقوق کارگران طبق قانون بر اساس تورم افزایش یابد، بیکاری افزایش پیدا می‌کند. بخشی از صنایع در حال رکود هستند و قادر به پرداخت حقوق افزایشی سال ۹۱ کارگران نخواهند بود، در نتیجه ما شاهد افزایش بیکاری کارگران در سال آینده خواهیم بود.

شهرک‌های صنعتی، پادگانهای برای استثمار بی حد و حصر کارگران

امروزه در حاشیه و در چند کیلومتری اطراف شهرهای

بزرگ ایران شهرکهای صنعتی بسیاری ساخته شده‌اند که شرایط کار و زیست هزاران کارگر زن و مرد شاغل در آنها بدور از چشم جامعه و افکار عمومی نگه‌داشته شده است. برای اینکه براین تاریخخانه‌های برده داری که عرصه سودآوری و تاخت و تاز کارفرمایان حریص و سیری ناپذیر است اندک نوری بیفکنیم به یکی از این مجموعه‌های صنعتی در شهرستان اصفهان و شهرهای تابع این استان نظری می‌انازیم:

شهرستان اصفهان و شهرهای دیگر این استان دارای شهرکهای صنعتی زیادی است که هر کدام دهها کارخانه بزرگ و کوچک را در خود جای داده است از جمله:

شهرک صنعتی مورچه خورت با ۵ فاز کاری و ۶۰ کارخانه تولیدی. شهرک صنعتی محمودآباد با دهها کارخانه مختلف تولیدی. شهرک صنعتی دولت آباد با حدود ۷۰ کارخانه قطب مهم سنگبری منطقه است. شهرک صنعتی مبارکه که بخش اعظم آن به تولید پروفیل اختصاص دارد. شهرک صنعتی تازه تاسیس سگری (با ۵۰٪ کارخانه‌های فعال). شهرک صنعتی جی (واقع در کوهپایه‌های اطراف جاده فرودگاه اصفهان). و تعدادی کارخانه‌های ریز و درشت پراکنده.

در این مجموعه‌ها که هزاران کارگر زن و مرد در آنها مشغول بکار هستند شرایط و مناسباتی حاکم است که بیشتر به دوران قرن هیجده و استثمار بی حد و حصر آن دوران شبیه است. کارفرمایان در این مجموعه‌ها عملاً همین قانون کار فعلی را هم آشکارا زیر پا گذاشته‌اند و با قرار دادن شیخ هولناک اخراج و بیکاری بر بالای سر کارگران جرئت شکایت کردن یا اعتراض را از آنان گرفته‌اند.

قراردادهای موقت سفید امضاء در این شهرکها بصورت نرمال تنها شکل قرارداد فی مابین کارگران و کارفرمایان است. در بسیاری از این کارخانه‌ها از سرویس ایاب و ذهاب و دادن یک وعده غذای گرم خبری نیست و تامین این هزینه‌ها بعهده خود کارگران است. پرداخت حقوق در بسیاری از آنها نیز بموقع صورت نمی‌گیرد و پرداخت حقوق و مطالبات معوقه همواره یکی از دغدغه‌ها و کشمکشهای کارگران است. فشرده‌گی و حجم بالای کار و نگه‌داشتن اجباری کارگران به اضافه کاری یک روش معمول در این شهرکها است. در بسیاری از این کارخانجات کارگران با سواد و تحطیل‌کرده را به عنوان کارگر ساده با حداقل دستمزد استخدام کرده‌اند. این موضوع بویژه در مورد دختران تحصیل کرده جوان بیشتر است. به این قبیل کارگران با توجه به توانایی و سطح سوادشان وظایف متعدد و چندگانه را با همان دستمزد تحمیل می‌کنند.

شرایط و مناسبات حاکم بر این کارخانجات با مراکز بزرگ صنعتی در همین منطقه اصفهان مانند کارخانه ذوب آهن، مجتمع فولاد مبارکه، پالایشگاه و پتروشیمی اصفهان یا مراکز بزرگ دیگر مانند کارخانه پلی اکریل یا نیروگاه متفاوت است.

شرایط کاری و حقوق کارگران شاغل در کارخانجات شهرکهای صنعتی در پائین‌ترین حد ممکن است. محیط این کارخانها از نظر بکارگیری موازین و ضوابط و مقررات ایمنی و بهداشت شغلی در پائین‌ترین سطح است و اصولاً بودجه‌ای از این بابت اختصاص یا هزینه نمیشود. اکثر کارگران فاقد وسائل و تجهیزات لازم ایمنی و بهداشت مرتبط با شغل خود هستند. بنا به ماهیت برخی از این کارخانجات چه از نظر تولید یا بکارگیری مواد شیمیایی و سایر آلایندها و یا تولید سر و صدا، همچنین کار در معرض سرما یا در گرمای مستقیم آفتاب، آلودگی و شرایط بسیار

بد زیست محیطی امری عادی است و بسیاری از کارگران را دچار آسیبهای جدی تنفسی، شنوایی، بینائی و سایر نارسائیهایی جسمی و روحی کرده است. در این شهرکها صاحبان کارخانه با هدف بالا بردن درصد سود حاصل از تلاش برده وار نیروی کار، روز به روز به بالا رفتن نمودارهای سود خود خرسندند و در مقابل وضعیت هر روزه در حال سقوط به بدترین شرایط کاری و معیشتی است.

۱۲ الی ۱۴ ساعت کار فشرده، در فضا و شرایط نامناسب و کنترل شده (در بعضی از این مراکز دوربین‌های مدار بسته نصب و جهت کنترل دائم به دفتر مدیریت متصل است). همراه با زیر پا گذاشتن آشکار قوانین کار موجود از طرف صاحبان کارخانه بدون نگرانی از بازخواست یا بازرسی و جوابگویی به مرجعی، همچنین شرایط کاری بدون امکانات لازم از نظر نیازهای جسمی کارگران (الزامات ارگونومی مطابق با استانداردهای بهداشت مشاغل)، همه اینها و بیشتر، همراه با ایجاد فضای پلیسی و رعب و دغدغه و پائین آوردن کرامت انسانی، شرایط طاقت فرسا و برده واری را در این مراکز تولیدی حاکم کرده و این مکانها را برای تضمین سودآوری بیشتر سرمایه به پادگانهای برای کارگران تبدیل کرده است.

چنانکه میدانیم طی ماههای اخیر با تهیه پیش نویس اصلاح قانون کار و تلاش برای تصویب آن، دولت و سرمایه داران در صدد تعرضی هر چه گسترده‌تر به شرایط کار و زیست کارگران در کلیه مراکز کارگری و در سطوح تمامی کارخانجات هستند اما در رابطه با شهرکهای صنعتی باید گفت مفاد این اصلاحیه از سالها پیش در شهرکهای صنعتی اعمال شده است تا جایی که در این شهرکها نه تنها در رابطه با نوع قرارداد و اخراج و دستمزد کارگر، کارفرمایان دارای اختیارات تام هستند بلکه هنگام استخلام کارگران علاوه بر قرارداد سفید امضا، در برخی از کارخانه‌ها از کارگران سفته نیز میگیرند و آنان را به پرداخت جرایم نقدی نیز مجبور میکنند.

باید شرایط و وضعیت این پادگانهای کارگری که محیطی امن برای تضمین سودآوری لحام گسیخته صاحبان کارخانه‌های این شهرکها و شرایطی فلاکتناز و غیرانسانی برای هزاران کارگر زن و مرد این کارخانه هاست، در معرض توجه و دید آشکار و بدون سانسور جامعه قرار گیرد. چرا که در این مراکز انسان و انسانیت با همه ابعادش در حال له شدن و زوال تدریجی است.

تهیه و تنظیم جمعی از کارگران اصفهان

گزارشی از کارگری از گروه مبنا پارس

من کارگر با سابقه گروه مبنا پارس هستم که وابسته به وزارت نیرو است و یک بخش آن برق تهران را تامین میکند. این مرکز مجموعاً حدود ۶۰۰۰ کارگر دارد. اما چون بخشی کلیدی است و برق پایتخت را تامین میکند آنرا مثل یک دژ حفاظت میکنند و زیر نظر سپاه است. تمام شرکت پر از دوربین‌های مدار بسته است و ۳ نفر که جمع شوند فوراً تذکر میگیرند. حراست همه جا را در کنترل دارد. البته این فقط وضعیت ما نیست. کلا در مراکز بزرگ و کلیدی رژیم همین وضعیت را برای کارگران ایجاد کرده است. چون از این مراکز و نقش کلیدی آن وحشت دارند چنین میکنند. بطور مثال در محیط کار من بخشی از کارگران از خودی‌هایشان هستند با حقوق بالای یک میلیون. مهندسین که دو میلیون هم میگیرند. باقی ما که چند هزار میشویم نهایتاً چیزی حدود ۳۵۰ هزار تومان پول میگیریم. من خودم همین حدود میگیرم که با ۸۰ ساعت اضافه کاری در ماه میشود مبلغی حدود

حضور همسر و کودکش بازداشت و سپس در ۸ تیر با قرار وثیقه ۷۰ میلیون تومان از زندان آزاد گردید. پس از آن علی از سوی دادگاه به تحمل ۳ سال حبس تعزیری محکوم شد که این حکم در دادگاه تجدیدنظر جمهوری اسلامی به یکسال و نیم کاهش یافت.

فشار بر روی زندگی و معیشت کارگران و مردم، جامعه را به حد انفجار رسانده است. اعتراضات کارگری به صحنه دائمی اعتراض علیه این رژیم و تعرضات تبدیل شده است. جمهوری اسلامی از وحشت گسترش این اعتراضات فشارش را بر روی رهبران و فعالین کارگری شدت داده است. از جمله طی یکماه اخیر تعداد زیادی از فعالین کارگری دستگیر و زندانی شده و هم اکنون دهها نفر از رهبران کارگری و معلمان معترض در زندانند. با کارزاری گسترده و جهانی باید در مقابل این فشارها و تهدیدات ایستاد. علی اخوان و تمامی کارگران زندانی و زندانیان سیاسی باید فوراً آزاد شوند.

کمپین برای آزادی کارگران زندانی

۱۰ بهمن ۹۰، ۳۰ ژانویه ۲۰۱۲

Shahla_daneshfar@yahoo.com

Bahram.Soroush@gmail.com

http://free-them-now.blogspot.com

نگذاریم بهنام ابراهیم زاده و زندانیان دیگر را با بیماری شکنجه کنند

بهنام ابراهیم زاده عضو کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای کارگری و فعال حقوق کودک حدود دو سال است که در زندان بسر می برد و به دلیل آسیب دیدگی ناشی از شکنجه زمان بازداشت و بازجویی و همچنین شرایط وحشتناک زندان و عدم امکانات مناسب بهداشتی، پزشکی و دارویی، اکنون از درد گوش، دندان و سر به شدت رنج می برد. مسئولین و پزشک زندان از اعزام وی به بیرون از زندان برای مداوا ممانعت می کنند و عملاً از درد و بیماری او به عنوان روشی دیگر برای شکنجه اش استفاده می کنند. این حربه علیه رضا شهبانی و دیگر کارگران زندانی بارها به کار گرفته شده است. بهنام مجرم نیست، او مدافع حقوق کودک است. برای ایجاد شرایطی که کودکان بتوانند در آن از شادی و رفاه و آسایش برخوردار باشند، تلاش کرده و به عنوان یک فعال کارگری که خواهان زندگی انسانی برای خود و هم سرنوشتانش است مبارزه کرده. او باید فوری آزاد شده و تحت مداوا قرار گیرد.

ما از همه تشکلهای، جمعها و سازمانها و احزاب مدافع حقوق کارگر می خواهیم متحدانه به ادامه زندان و شکنجه زندانیان اعتراض کرده و خواهان آزادی فوری آنها شویم. انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه جمعهای از فعالین کارگری شهرهای سنندج و کامیاران

۷/۱۱/۱۳۹۰

درباره شیث امانی، کارگر زندانی عضو هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران

شیث امانی از اعضای هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران و از کارگران اخراجی نساجی کردستان است که با تعطیلی کارخانه در سال ۱۳۸۴ به همراه دیگر کارگران این کارخانه از کار اخراج شد. وی در نساجی کردستان ۴ سال نماینده کارگران این کارخانه و در همین مدت، یعنی بمدت چهار سال، نماینده کارگران شهر سنندج در هیئت تشخیص اداره کار این شهر بود. شیث امانی پس از تعطیلی کارخانه و در پیگیری وصل کارگران کارخانه

مهمی برای همه مردم است. از روزی که این دو فعال محبوب کارگری را دستگیر کردند تجمعات اعتراضی شروع شد. مردم کوتاه نیامدند و بالاخره ارگانهای سرکوب را مجبور به آزادی آنها کردند. ارسال خبر به سایتها و رسانهها و پخش خبر در شهر و استقبال پرشور مردم موقع آزادی آنها و انداختن حلقه های گل به گردن آنها گوشه های دیگری از فعالیت جوانان و مردم سنندج در دفاع از کارگران زندانی بود. تک تک این اقدامات برای آزادی شریف و مظفر ضروری بود و این باید به الگویی در مبارزه مردم در سراسر کشور تبدیل شود.

هرجا جمهوری اسلامی فعالین و رهبران کارگران را دستگیر میکند باید بلافاصله همه را خبر کرد، تجمع کرد، دست به اعتراض زد و رژیم را وادار به آزادی آنها کرد. اما این یک بخش مساله است. شرط موفقیت ما در تعرض ما است. باید کرور کرور به تشکلهای کارگری پیوست و صدها رهبر و فعال جوان کارگری به جلو صحنه بیایند تا جمهوری اسلامی هرچه بیشتر در منگنه قرار گیرد. رهبران کارگری و تشکلهای کارگری متعلق به کارگران و همه مردم محروم و زحمتکش و متعلق به همه مردم آزادخواهند. باید در مقابل هر تعرضی به آنها، همه مردم را خبر کرد. خانوادهها، مراکز کارگری، جوانان و مردم شهر و منطقه و رسانهها را باید مطلع کرد و به حرکت درآورد. باید به همه مردم توضیح داد که هر درجه آزادی عمل فعالین کارگری به معنی یک قدم موفقیت برای همه مردم و هر درجه سرکوب اعتراضات کارگری و رهبران کارگری ضربه ای به همه مردم است.

بیکاری چندین میلیونی، گرانی و کاهش هر روزه قدرت خرید کارگران و اکثریت مردم، دستمزدهای پرداخت نشده و نقشه رژیم برای پرداختن یارانه های نقدی، جامعه را در آستانه انفجار قرار داده است. در مقابل، صفوف رژیم را بحران عمیقی فراگرفته و فشار به فعالین کارگری بر متن استیصال و وحشت رژیم از خیزش بزرگ کارگران و مردم صورت میگیرد. این وضعیت وظایف مهمی بر دوش رهبران کارگری، بر دوش کارگران کمونیست و پیشرو و بر دوش کل بخش پیشرو جامعه قرار داده است. باید خود را برای تحولات زیر و رو کننبدای که در راه است آماده کنیم.

حزب کمونیست کارگری کلیه کارگران و خانوادههای کارگری را به تلاش هرچه بیشتر برای متشکل شدن، دفاع جانانه از رهبران خود و ایجاد آمادگی برای اعتصابات بزرگ و سراسری فرامیخواند. حزب دانشجویان و جوانان، معلمان و زنان و همه مردم آزادخواه را به دفاع هرچه محکمتر از رهبران کارگری، تشکلهای کارگری و اعتراضات کارگری فرامیخواند.

حزب کمونیست کارگری ایران

۶ بهمن ۱۳۹۰، ۲۶ ژانویه ۲۰۱۲

علی اخوان از فعالین کارگری در تهران دستگیر شد

بنا بر گزارشات منتشر شده ساعت نه و نیم شب ۸ دی ماه علی اخوان از فعالین کارگری در تهران توسط پلیس امنیت جمهوری اسلامی بازداشت و به زندان اوین انتقال یافت. به گزارش منتشر شده از سوی کانون مدافعان حقوق کارگر ماموران پلیس امنیت، برای بازداشت اخوان، به حکم یک سال و نیم حبس تعزیری وی اشاره کرده اند و مدعی شدند که اخوان، متواری بوده است!

علی اخوان قبلاً نیز توسط ماموران اطلاعاتی جمهوری اسلامی نیمه شب سیزدهم خرداد ۱۳۸۹ در همین خانه و در

۵۵۰ هزار تومان. کسانی که نزدیک سن بازنشستگی هستند صدایش را در نمی آورند چون همین پولی را هم که در میاورند از دست میدهند و معلوم نیست چه حق و حقوقی نصیبشان میشود. سال گذشته بابت اضافه کاری ۲۷۰۰ تومان میگردفتم امسال ۱۸۰۰ تومان. حرف بزنی میگویند اخراجی. اما فضا همه جا اعتراضی است. همه میگویند بشار اسد برود کار این رژیم تمام است. خبر دارم که اینها ۵۰۰۰ نیرو به سوریه فرستادند برای سرکوب مردم آنجا.

بگذارید از وضعیت دادگاهها بگویم. وارد که میشوی، میبینی تعدادی از جوانان را آورده بودند که دستشان را به هم زنجیر کرده بودند تحت عنوان اوباش و اراذل. مسئله هم در واقع این است که یا لباسشان اسلامی نیست و یا به دختری نگاه بد!! کرده اند. جمعیتی که به دادگاه آمدند عمدتاً به خاطر مساله طلاق است. طلاق، دزدی، همین. نمیانید چه خبر است. خلاصه قیامتی است. از گرانی هم که نگو. به روشنی احتکار میکنند و عملاً اینها هستند که خوراک و غذا را به مردم بسته اند. مردم عمدتاً فقیرند. همه جا پارتی بازی و رشوه است و منشا آن هم از همان بالای حکومت است. خلاصه اینکه هر جا که میروی اعتراض را در چشم مردم می بینی.

الان سر انتخاباتشان بحث زیاد است. از یارانه نقدی که گفتند میدهند بخشی از مردم را حذف کردند. ولی روستاها را نگاه داشته اند چون میخواهند به رای بکشند. شک ندارم این کوه آتشفشان به زودی شعله خواهد کشید. کانال جدید را می بینیم. خیلی ها می بینند. لطفا برنامه تان را زیاد کنید.

رحیم کارگر، برای کارگر کمونیست

اطلاعیه

رهبران کارگری شایسته حمایت همه مردمند

روزی نیست که جمهوری اسلامی فعالین و رهبران کارگری را مورد حمله قرار نهد و توطئه های علیه آنها سازمان نهد. محمد جراحی، رضا شهبانی، ابراهیم مددی، علی نجاتی، بهنام ابراهیم زاده، مظفر صالح نیا، شیث امانی، شریف ساعدپناه، شاهرخ زمانی، آیت نیافر، محمد بوداغی، منصور اسانلو و عده دیگری از فعالین کارگری یا در زندانند و یا با وثیقه های سنگین آزاد شده و خطر دستگیری هر لحظه آنها را تهدید میکند. به این لیست هر روز اضافه میشود. باید با تمام قوا به دفاع از رهبران کارگری برخاست و جمهوری اسلامی را چنان تحت فشار قرار داد که دست از سر فعالین کارگری بردارد.

دستگیری و تحت فشار قرار دادن و اذیت و آزار فعالین کارگری یک رکن همیشگی سیاستهای جمهوری اسلامی بوده است، همچنانکه اعدام و شکنجه فعالین سیاسی هیچگاه از عملکرد این حکومت کنار نرفته است. اما در شرایط کنونی جمهوری اسلامی دلایل ویژهتری برای این اقدامات جنایتکارانه خود دارد. حمله بیسابقه ای که به سطح معیشت کارگران جریان دارد بدون محدود کردن و دستگیری و اذیت و آزار فعالین کارگری غیر ممکن است. جمهوری اسلامی میاند که اگر سه ماه دست از سرکوب فعالین کارگری بردارد جنبش کارگری دست به اعتراضات و اعتصابات بزرگ و سراسری خواهد زد و سرعت متشکل خواهد شد.

تجربه اعتراض هر روزه مردم آزادخواه سنندج و خانوادههای شریف ساعدپناه و مظفر صالح نیا از اعضای هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران حاوی درسهای

پیام قدردانی شریف ساعد پناه و مظفر صالح نیا به کارگران سندج و عموم کسانی که از آنان حمایت کردند

ما به عنوان اعضای هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران و به عنوان یک کارگر، در طول سالهای گذشته و همین امروز، کاری جز دفاع از حقوق انسانی خود و هم طبقه ای‌هایمان انجام ندادیم. اما همچون دیگر کارگران معترض، به ناحق دستگیر و روانه زندان شدیم و در طول مدت کوتاهی که در زندان بودیم مورد حمایت پرشور و بی دریغی از سوی کارگران سندج و دیگر کارگران در سایر نقاط قرار گرفتیم.

این حمایتها مایه دلگرمی فراوانی برای خانواده‌هایمان و برای ما در داخل زندان بود. ما دست یکیایک کارگران و عموم انسانهای شریفی که لحظه‌ای ما و خانواده‌هایمان را تنها نگذاشتند می‌فشاریم و با اعلام سیاست و قدردانی فراوان از این حمایتها، بر اهمیت اتحاد و همبستگی کارگران بیش از هر زمان دیگری تاکید می‌کنیم.

شریف ساعد پناه - مظفر صالح نیا
۷/۱/۱۳۹۰

تکذیب شهابی درباره ی مطلب مندرج در سایت سندیکا و تایید مجدد بیانیه قبلی اش

پس از انتشار بیانیه مورخه ۳۰-۱۰-۹۰ رضا شهابی توسط کمیته دفاع، در سایت سندیکای واحد مطلبی منتشر شد که محتوی این مطلب کذب، در راستای تخریب اعتبار پیام رضا شهابی و وارونه کردن محتوی آن، قابل ارزیابی است. در مطلب مندرج در سایت سندیکا مطالبی دروغ از جانب رضا شهابی طرح گردیده است. رضا شهابی پس از اینکه از درج این مطلب در سایت سندیکا با خبر شده نامهای را نوشته که مطلب سایت سندیکا که احتمالاً به دست یک فرد و با اهداف و انگیزه‌های خاص تهیه شده را تکذیب کرده و اعتراض خود را به سایت سندیکا اعلام میکند.

به نظر میرسد مطلب مندرج در سایت سندیکا که آمیزهای از تخیل، دروغ و انگیزه‌های تخریب شخصیتی و کمک کننده به منافع فرد یا افراد خاص و بر ضد منافع جنبش کارگری و نیز بر خلاف باورهای رضا شهابی و احتمالاً در راستای تخریب وی و ایجاد مشکلاتی برای او میباشد، به توسط قلم یک "نویسنده" نوشته شده است که یادآور این واقعیت است که گویا دروغ هر چه بزرگتر باور پذیرتر!

و اما رضا شهابی در نامه ی دوم خود در ارتباط با جایزه ی حقوق بشر، بار دیگر اعلام کرده که مهدی کوهستانی نه نماینده وی و نه همفکر او و نه نماینده هیچ کدام از تشکلهای کارگری می‌باشد.

متن نامه ی رضا شهابی در تکذیب مطلب سایت سندیکا به شرح ذیل است. در اینجا ما تصویر اصل نامه ی اول رضا شهابی (بیانیه ۳۰-۱۰-۹۰) که با خط خود وی و امضای اوست و نیز تصویر نامه ی دوم وی که در آن مطلب سایت سندیکا را تکذیب کرده، جهت رویت همگان پیوست کرده‌ایم.

نامه ی رضا شهابی در تکذیب مطلب سایت سندیکا: با درود و عرض ادب به اعضای هیات مدیره و فعالین سندیکای کارگران شرکت واحد و با عرض ادب به اعضای کمیته دفاع از اینجانب و تمامی فعالین و تشکلهای کارگری.

احتراماً معروض میدارم، دوشنبه شب از محتوی مطلبی که در سایت سندیکا درج شده، با خبر شدم که در این مطلب

۱۳۹۰، هنگامی که شیث امانی قصد ملاقات با دادستانی شهر سندج در مورد بازداشت غیرقانونی شریف ساعدپناه و مظفر صالح نیا، دو تن از اعضای هیئت مدیره اتحادیه را داشت توسط مامورین بازداشت و بلافاصله به زندان مرکزی سندج منتقل شد.

شیث امانی هنگام بازداشت مدت ۴۲ روز بود که از بیمارستان بعثت سندج و از عمل ناموفق سنگین جراحی ستون فقرات مرخص شده بود. شیث علیرغم وضعیت جسمانی بسیار وخیم و با همراهی و کمک اعضای اتحادیه و در دفاع از دو عضو بازداشت شده هیئت مدیره اتحادیه، به دادستانی سندج مراجعه کرده بود.

عمل جراحی شیث امانی در بخش مغز و اعصاب بیمارستان بعثت شهر سندج ناموفق بود و حین عمل، مهره چهارم و پنجم ستون فقرات وی شکسته شد. شیث با وجود گذراندن یک عمل جراحی سنگین و ناموفق در ۴۲ روز پیش و با دو مهره شکسته در ستون فقراتش، در حال حاضر در زندان مرکزی سندج محبوس می‌باشد. شیث دارای همسر و یک فرزند خردسال و مادر کهنسالی است که با آنان زندگی میکند. شیث امانی از پزشک جراح بیمارستان بعثت سندج که حین عمل جراحی مهره چهارم و پنجم ستون فقرات وی را شکسته، به پزشکی قانونی شهر سندج شکایت کرده است.

اتحادیه آزاد کارگران ایران - هفتم بهمن ماه ۱۳۹۰
www.etehadyh.com
k.ekhradj@gmail.com

رضا شهابی در انتظار عمل جراحی سختی در بیمارستان بسر میبرد

بنا به اطلاعیه شماره ۱۸ کمیته دفاع از رضا شهابی عضو هیات مدیره سندیکای شرکت واحد و از چهره‌های شناخته شده کارگری در ایران، او اکنون بدلیل وضعیت وخیم جسمی اش در بیمارستان بستری است. او از درد مهره‌های گردن و کمر رنج میبرد و فشار درد دیسک بر شدت این دردها افزوده است. مصرف بالای داروهای مسکن نیز بر روی کبد او تاثیر گذاشته است. او با همه این دردها بیست ماه است که در زندان جمهوری اسلامی بسر میبرد و به لحاظ جسمی و روحی زیر فشار و شکنجه است. رضا در روزهای اخیر عمل سختی بر روی مهره‌های گردن و دیسکش خواهد داشت. خطر فلج شدن او را تهدید میکند. به گفته پزشکان او باید بعد از عمل ۲۵ روز تحت نظر پزشک باشد و حداقل دو ماه مرخصی کامل داشته باشد. پس از آن نیز چندین ماه تحت امکانات درمانی‌ای چون فیزیوتراپی و غیره قرار گیرد. بدین ترتیب آزادی فوری رضا شهابی برای سلامت جسمی و جانی او ضروری و فوری است.

همانطور که خود رضا شهابی قبلاً طی نامه‌ای از بیمارستان اعلام کرده بود، برای سپری کردن این دوره سخت معالجه او باید در آرامش کامل باشد. تا همین جا فشارهای جمهوری اسلامی به رضا باعث شده است که وضعیت وی تا چنین حدی به وخامت کشیده شود. جمهوری اسلامی در قبال جان رضا شهابی و همه زندانیان سیاسی مسئول است. رضا شهابی باید فوراً از زندان آزاد شود و این فشار زندان و شکنجه از روی او برداشته شود.

رضا شهابی بخاطر مبارزات با شکوه کارگران شرکت واحد در سال ۸۴ در زندان است. با کارزاری جهانی برای آزادی رضا شهابی و همه کارگران زنلانی و زندانیان سیاسی تلاش کنیم.

کمپین برای آزادی کارگران زنلانی
۷ بهمن ۹۰، ۲۷ ژانویه ۲۰۱۲

نساجی به بیمه بیکاری نیز نماینده کارگران این کارخانه بود. وی در سال ۱۳۸۱ به عنوان رئیس هیئت مدیره تعاونی مسکن کارگران نساجی کردستان انتخاب شد که تا هم اکنون در این سمت قرار دارد.

شیث امانی از اعضای هیئت موسس اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار بود که پس از مجمع اول این اتحادیه در ۳۰ فروردین ماه سال ۱۳۸۶ به عنوان رئیس هیئت مدیره اتحادیه انتخاب شد و در اول ماه مه همانسال در مراسمی که اتحادیه به مناسبت این روز در شهر سندج فراخوان داده بود به همراه ۱۲ کارگر دیگر، دستگیر و بیش از ۵۰ روز را به همراه یکی دیگر از اعضای هیئت مدیره اتحادیه به نام صدیق کریمی در زندان بسر برد. کارگران دستگیر شده در مراسم اول ماه مه ۱۳۸۶، پس از محاکمه در همانسال هر کدام به سه ماه و یک روز زندان و ۱۰ ضربه شلاق محکوم شدند. اما شیث امانی و صدیق کریمی هر کدام به دو سال و نیم زندان محکوم و سپس این حکم در تاریخ ۳۱/۱/۸۷ در دادگاه تجدید نظر به شش ماه زندان تقلیل پیدا کرد. بدنبال این محکومیتها و بویژه صدور حکم قرون وسطایی شلاق بر علیه کارگران شرکت کننده در مراسم اول ماه مه، اتحادیه کمپین وسیعی را در مقابله با این احکام در سطح داخلی و از طریق نامه نگاری با سازمانهای کارگری از قبیل ITUC در سطح جهانی آغاز کرد. این کمپین آنچنان وسیع بود که در آلمان حتی برخی نمایندگان مجلس شورای اسلامی نیز به احکام صادره اعتراض کردند. ادامه این اعتراضات زمانی به بار نشست که آیت الله شاهرودی رئیس وقت قوه قضائیه به شهر سندج سفر کرد و همین امر فرصتی شد تا اعضای اتحادیه در شهر سندج در حضور وی و در حضور رسانه‌ها دست به اعتراض بر علیه احکام صادره بزنند. این اعتراض در ادامه اعتراضات قبلی اتحادیه، نهایتاً منجر به ملاقات حضوری صدیق کریمی با آیت الله شاهرودی و موافقت وی با لغو کلیه احکام صادره بر علیه تمامی کارگران دستگیر شده در مراسم اول ماه مه شد. حکم لغو احکام توسط آیت الله شاهرودی در مورخه ۲/۳/۱۳۸۷ صادر شد. این ملاقات و دستور آیت الله شاهرودی مبنی بر لغو احکام، همان زمان از تلویزیون محلی استان کردستان پخش گردید. توضیح اینکه تا زمان لغو احکام، متأسفانه حکم شلاق در مورد چهار کارگر به اجرا در آمده بود.

لازم به یاد آوری است اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار در مجمع عمومی دوم خود در ۳۰ فروردین ماه ۱۳۸۷ از "اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار" به "اتحادیه آزاد کارگران ایران" تغییر نام داد و از آن تاریخ تا کنون، با نام اتحادیه آزاد کارگران ایران مشغول فعالیت است.

علیرغم لغو کلیه احکام صادره بر علیه ۱۳ کارگر دستگیر شده در اول ماه مه ۱۳۸۶ در تاریخ ۲/۳/۱۳۸۷ و پس از گذشت بیش از سه سال از لغو این احکام، اوایل امسال، دادگاه اجرای احکام شهر سندج طی ابلاغیه‌ای به شیث امانی و صدیق کریمی دو عضو هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران، به آنان اعلام کرد حکم شش ماه زندان صادره بر علیه آنان لغو نشده است و این دو کارگر می‌باید روانه زندان شوند. شیث و صدیق از اول سال جاری تلاش کردند زیر بار این ابلاغیه غیرقانونی نروند اما دادگاه اجرای احکام، با اصرار بر اجرای حکم شش ماه زندان این کارگران، نهایتاً دستور مصادره حقوق ماهیانه ضامنین این دو کارگر را صادر کرد. با این حال شیث و صدیق به مقاومت و اعتراض خود ادامه دادند تا اینکه در تاریخ ۲۶ دی ماه

آمد به میلان سوخت مصرف می‌کند که حدود ۱۱۰ تا ۱۲۰ یورو هزینه در بر دارد. شش سفر در هر ماه برابر با ۶۰۰ یورو هزینه دارد. قانونگذاران از این هزینه‌ها خبر ندارند آنها فقط در تلویزیون می‌بینند که هر لیتر گازوئیل چه قیمتی دارد و آنها چیزی پرداخت نمی‌کنند.

پیوستن رانندگان کامیون به اعتصابیون در ایتالیا در ترافیک جاده‌ای این کشور اختلال ایجاد کرده است با این همه به نظر می‌رسد که این اقدام از سوی شهروندان ناراضیاتی را در بر نداشته است. یکی از شهروندان که در خودروی شخصی خود در ترافیک معطل مانده است می‌گوید: «آنها خیلی کار خوبی می‌کنند. ما باید همه ایتالیا را به همین صورت درآوریم. چراکه نود درصد حمل و نقل در ایتالیا جاده‌ای است اگر حمل و نقل مختل شود همه چیز فلج خواهد شد.» شهروند دیگری می‌گوید: «خوب است آنها کار خوبی می‌کنند. حق دارند. حتی اگر برایمان مشکل ایجاد کنند اما حق دارند. با وجود این ترافیک ما همه با چنین کاری موافق هستیم.»

همزمان در رم، پایتخت ایتالیا نیز اعتصاب رانندگان تاکسی ادامه دارد. تاکسی‌داران علاوه بر اعتراض به شرایط اقتصادی، مخالف تسهیل شرایط اعطای مجوز تاکسی‌داری در این کشور هستند. اعتصاب تاکسی‌داران در رم از هفته گذشته آغاز شده است.

هند: اعتصاب ۲۰۰۰ کارگر کارخانه ARC

به گزارش IBN Live روز دوشنبه ۲۳ ژانویه ۲۰۰۰ کارگر کارخانه تولید چرم Arasu در ایالت تامیل نادو با خواست افزایش دستمزد دست به اعتصاب زدند. این کارگران هر ۳ سال یکبار قرارداد دسته جمعی امضا میکنند و بر سر میزان دستمزد با کارفرمایان به توافق میرسند، ولی هم اکنون ۱۳ ماه است که قرارداد آنها تجدید نشده و همچنان دستمزدشان بر طبق قرارداد قبلی بنا شده است. Valsa Kumar مدیر اتحادیه کارگران این موسسه می‌گوید: برای دستیابی به توافق برای افزایش دستمزد چندین بار با حکومت محلی به مذاکره نشستیم ولی تاکنون هیچ اقدامی صورت نگرفته است. به همین خاطر ما تصمیم گرفتیم تا دست از کار بکشیم.

اسپانیا: اعتصاب خلبانان شرکت هواپیمایی Iberia

به گزارش Monsters & Critics روز چهارشنبه ۲۵ ژانویه خلبانان شرکت هواپیمایی Iberia دست به اعتصاب زدند و باعث لغو ۱۰۰ پرواز از ۲۸۶ پرواز که قرار بود همان روز صورت بگیرد، شدند. این شرکت در نظر دارد برای پائین آوردن هزینه‌های خود، با احداث شرکتی دیگر بنام Iberia Express که به شرکتهای «بودجت» (کم هزینه) معروف هستند، عملیات شرکت اصلی را متوقف بکند. اتحادیه کارگران این شرکت معتقد است که این کار باعث بیکار شدن هزاران کارمند این شرکت خواهد شد. این پنجمین حرکت اعتراضی به اقدام این شرکت است. اتحادیه این کارگران اعلام کرده است که روزهای جمعه و دوشنبه آینده نیز دست از کار خواهند کشید. *

رضا شهابی کارگر دریند-عضو هیات مدیره و خزانه دار سندیکای کارگران شرکت واحد تهران
۳۰-۹۰-۱-۰۳- دوشنبه ساعت ۲۳ شب

اخبار بین المللی

پاناما: پایان موفقیت آمیز اعتصاب کارگران کانال پاناما

به گزارش بی‌بی‌سی ۶۰۰۰ کارگران کانال پاناما بعد از یک هفته اعتصاب موافقت کردند کار خود را از سر بگیرند. این موافقت هنگامی حاصل شد که کنسرتیوم پیمانکار این کانال پذیرفت تا به بخشی از مطالبات این کارگران پاسخ مثبت دهد و دستمزد پایه کارگران را ۱۳ درصد افزایش بدهد. همچنین شرکت پیمانکار مجبور به پذیرش پرداخت اضافه کارها و کار در روزهای یکشنبه شد. این کارگران با بدست آوردن نسبی مطالباتشان قرار است روز دوشنبه ۲۳ ژانویه به سر کار بازگردند. با توجه به افزایش دستمزد، حقوق این کارگران از ۲۹۰ دلار در ساعت به ۳۳۴ دلار افزایش می‌یابد. کار پهن کردن و عمیق کردن این کانال با هزینه ۵۰۲۵ میلیارد دلار در دست انجام است و قرار است تا سال ۲۰۱۴ به اتمام برسد.

آفریقای جنوبی: اعتصاب ۵۰۰۰ کارگر معدن Implats

به گزارش رویترز روز جمعه ۲۰ ژانویه ۵۰۰۰ کارگر معدن تولید پلاتین Implats در Rustenburg با خواست افزایش دستمزد دست به اعتصاب زدند. دادگاه با اعلام حکمی گفته است که این اقدام کارگران غیرقانونی است و چنانچه کارگران تا روز سه شنبه به کار باز نگردند، دست به اقدام قانونی بر علیه آنان خواهد زد. این کارخانه سالیانه ۱۰۷ میلیون انس پلاتین تولید میکند و حدود ۲۵ درصد تولید پلاتین دنیا را بعهده دارد. مسولین این شرکت گفته‌اند که با توجه به اعتصاب این شرکت روزانه ۳۰۰۰ انس تولید پلاتین را از دست میدهد.

روز یکشنبه ۲۲ ژانویه نیز کارگران همین شرکت با نام Zimplats که در زیمبابوه واقع شده است دست از کار کشیدند و خواهان پرداخت قبض‌های برق خود توسط شرکت شدند.

ایتالیا: اعتصاب کامیون دارن و رانندگان تاکسی

به گزارش یورونیوز کامیون داران ایتالیایی در اعتراض به افزایش بهای سوخت و در حمایت از اعتراض عمومی در این کشور دست به اعتصاب زدند. بر این اساس روز دوشنبه ۲۳ ژانویه در جاده‌های منتهی به شهر تورین واقع در شمال ایتالیا کامیون داران خودروهای خود را متوقف کردند. کاهش بودجه عمومی و نیز افزایش مالیاتها که در ماه دسامبر به تصویب پارلمان ایتالیا رسید بر بهای سوخت و به ویژه گازوئیل اثر گذاشته است. یکی از کامیون داران می‌گوید: «یک کامیون تقریباً ۷۰۰ لیتر در مسیر رفت و

ادعا شده اینجانب رضا شهابی بیانیه خودم که در تاریخ ۳۰-۱۰-۹۰ توسط کمیته دفاع از اینجانب منتشر شده است را تکذیب کرده ام! بیانیه‌ای که در آن دریافت یک جایزه ی حقوق بشری که توسط فردی به نام مهدی کوهستانی دریافت شده و اعضای خانواده و بنده و کمیته دفاع از اینجانب در جریان واقعیات و موقوف آن نبوده‌اند توسط اینجانب تکذیب شده است. در حالی که بر عکس کاملاً مورد تایید من است. واقعیت این است که مهدی کوهستانی نه نماینده و نه همفکر من است و هیچ نمایندگی نیز از سوی سندیکای کارگران شرکت واحد و یا هیچ یک از تشکلهای کارگری ایران نداشته و ندارد.

بعد از انتشار بیانیه ۳۰-۱۰-۹۰ [نامه ی اول] بنده توسط کمیته دفاع، یکی از اعضای سندیکا که از انتشار این بیانیه ناراحت شده بود، صبح روز شنبه ۱-۱۱-۹۰ اعلام کرد که با این بیانیه هم مهدی کوهستانی و هم سندیکای کارگران شرکت واحد زیر سوال میرود.

البته من اعتقاد دارم این بیانیه علاوه بر اینکه موضع من را نشان میدهد استقلال سندیکای واحد از افرادی که مسائل ضد کارگری را دنبال میکنند را نیز اعلام میکند.

این عضو سندیکا مکرراً از من خواهش کرد که این بیانیه را تکذیب کنم. من اعلام کردم آن چیزی که نوشته ام جز واقعیت چیز دیگری نبوده است. اما جهت اطمینان از اینکه مبادا در انتقال نوشته ام و یا در مراحل دیگر به صورت غیرعمد، تفاوتی در متن منتشر شده توسط کمیته دفاع با نوشته من ایجاد شده باشد، گفتم نوشته و بیانیه را مقایسه خواهم کرد؛ وقتی مقایسه کردم دیدم زحمت دوستان کمیته دفاع بی نقص بوده و بیانیه منتشر شده مو به مو و دقیقاً مطابق نوشته من است.

بدینوسیله بار دیگر اعلام میکنم بیانیه منتشر شده توسط کمیته دفاع مورخه ۳۰-۱۰-۹۰ کاملاً مورد تایید و موافق مطالب آن صد درصد مورد تاکید بنده است. اظهار تاسف من از این است که در مطلب مندرج در سایت سندیکا از این جمله‌ی من که گفته ام: «بیانیه را با نوشته خودم مقایسه خواهم کرد» سو استفاده کامل شده و متأسفانه کل مطلب مندرج در سایت سندیکا با انگیزه و دلایلی، کلا کذب و خیالبافی است. دوستان عزیز!

من اعتراض خودم را به سایت سندیکا اعلام میکنم و سپس اعتراضم را به نهاد اهدا کننده جایزه اعلام میکنم. بنده به واسطه عدم دسترسی به اطلاعات کافی نمیتوانم آیا آن نهاد مشخص از چه منبعی تامین مالی میشود و افراد آن چه کسانی هستند؟ شایسته است دوستان دیگر این موارد را تحقیق کنند.

بنده تنها ارتباط با تشکلهای و نهادهایی را قبول دارم که در راستای منافع جنبش کارگری باشد.

اما اعتراض قطعی ام حداقل به این دلیل هست که چرا و به چه علت و با معرفی چه کسی مهدی کوهستانی را برای دریافت چیزی به نام من انتخاب کرده‌اند.

مهدی کوهستانی نه نماینده و نه همفکر من و نه نماینده هیچ کدام از تشکلهای کارگری ایران است.

در پایان و بار دیگر از همگان درخواست دارم مطالب منتشره توسط کمیته دفاع را نظریات من قلمداد کنند و برای هر گونه تماس، با این کمیته در ارتباط باشند.

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!